

Blatnický

Březen 2000

Ročník V.

Číslo 16

zpravodaj

Dočtete se - z obsahu čísla:

- ❖ Úvodní zamyšlení
- ❖ Informace OÚ
- ❖ Historie obce
- ❖ Blatnická kronika
- ❖ Velký třesk ...
- ❖ Z historie katastru ...
- ❖ Zahrádkářům a vinařům
- ❖ Kultura, škola
- ❖ Sport
- ❖ Společenská kronika
- ❖ Inzerce
- ❖ Křibovka

Foto: Lenka Fojtíková

Vydává Obecní úřad Blatnice pod Sv. Antonínkem • 850 výtisků • Řídí redakční rada: šéfredaktor - Josef Vavřík,
členové redakce - Bohumil Petrátek, Josef Bugár, Ladislav Vyskočil, Lenka Fojtíková • Inzerce tel.: 0631 / 331276

Vytisknuto u vydavatelství neperiod. tisku F.Z.CH., tel.: 0631 / 323749

ÚVODNÍ ZAMYŠLENÍ, ZPRÁVY Z OBCE

JARNÍ ZAMYŠLENÍ

Vážení spoluobčané,

Jak se říká, rok s rokem se sešel a blíží se znovu jaro. Je zbytečné psát o tom, že je krásné, když máme bláno na zaměvece ve Vřbovém a obec jej není schopna odstranit a občani zase na oplátku vytvářejí černé skládky na Antonínku a na březích potoka Svoznice, aby bylo skóce vyčištěné. Proto bych Vás všechny chtěl poprosit, abychom společným úsilím tyto nečlavy zlikvidovali při jarním úklidu. Mohu Vám slíbit, že i v tomto roce se budeme snažit naši obec zvelebovat tak, abychom na ni mohli být pyšní a aby každý, kdo do naší obce zavítá, mohl říct, že je pěkná, k tomu ale musíme přiládit ruce společně. Určitě se nám nepodaří všechny problémy vyřešit ihned, proto je požadavků je mnoho a peněz je málo a jak víme, skoro všechny je to o penězích. Myslím si však že i bez větších nákladů lze obec zvelebovat malčkostmi tak, aby komuž výsledky těžil nás všechny.

Na závěr tohoto máho zamyšlení bych Vás chtěl poprosit o to, abychom se k sobě navzájem chovali jako spoluobčané a ne jako nepřátelé a i když vzniknou problémy, abychom se je snažili řešit vzájemnou dohodou.

Do prvních jarních dní Vám přeji hodně zdraví a nového elánu, který do nás slunce svými teplejší paprsky vleje.

Josef VAŇŘÍK, nástupce starosty

INFORMACE

Od 1. ledna 2000 nabývá účinnosti zákon č. 106/1999 Sb., o vřobodném přístupu k informacím, který upravuje a stanoví základní podmínky a práva, za nichž jsou informace poskytovány. Podle tohoto zákona jsou orgány Obce Blatnice pod Sv. Ant. povinny poskytovat informace vřabující se k jejich působnosti za těchto podmínek:

- žádost o informaci lze podat písemnou nebo ústní formou, a to i prostřednictvím telefonu na obecní úřad v úřední hodiny
- z podání ve všech případech musí být zřejmé, že je určeno orgánům Obce Blatnice pod Sv. Ant. a kdo je podává
- poskytnutí informace formou fotokopie dokumentu bude za úřadu:
 - formát A4 – jedna strana 1, 50 Kč, obě strany – 2 Kč
 - formát A3 – jedna strana 3, 4 Kč, obě strany – 4 Kč
- poskytnutí informace formou dohledání v časovém limitu do 30 minut bude bezplatné, za každých dalších započatých 30 minut bude za úřadu 40 Kč
- obecní úřad může poskytnout informaci dle možnosti ihned, nejpozději však do 30 dnů / od 1.1.2001 do 22 dnů, od 1.1.2002 do 15 dnů
- požadavky spojené s udesláním informace hraď žadatel
- proti rozhodnutí vydaném některým orgánem Obce Blatnice pod Sv. Ant. lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení starostovi / ve všech samostatně působících a státní správě prostřednictvím orgánu Obce, úřadu jednací a datam vydání rozhodnutí, uražení příjemce rozhodnutí, výrok s uvedením právních předpisů, podle nichž bylo rozhodováno, odůvodnění každého omezení práva na informace, poučení o místu, době a formě podání opravného prostředku, vlastnoruční podpis pověřeného pracovníka s uvedením jména, příjmení a funkce
- je-li požadována informace v souladu s právními předpisy označena za utajovanou skutečnost, orgány Obce ji neposkytnou

Obec Blatnice pod Sv. Ant. je ustanovena právnickou osobou dle zákona č. 367/1990 Sb., o obcích v platném znění jako nástupnický subjekt, kde působí obecní úřad. V právních vřabacích vystupuje svým jménem a nese odpovědnost z těchto vřabů

vřabujících, má svůj vlastní majetek a finanční zdroje, v rámci hospodaří samostatně za podmínek státních zvláštních zákonů.

Občany Obce Blatnice pod Sv. Ant. jsou všechny osoby, které mají v obci trvalý pobyt nebo jim bylo uděleno čestné občanství.

Obec spravuje své záležitosti v samostatně působící a řídí se základy a obecně závaznými právními předpisy vydanými ústředními orgány. Na základě pověření vykonává státní správu na území Obce Blatnice pod Sv. Ant., Blatničky a Suchova.

Do samostatně působících Obce Blatnice pod Sv. Antonínkem patří zejména

- schvalování programu rozvoje územního obvodu Obce a provádění kontroly písemného hospodaření s majetkem Obce
- poskytování a přijímání darů
- sestavování rozpočtu Obce, hospodaření podle něj a vřučtování hospodaření Obce za uplynulý kalendářní rok
- zakládání a zřizování právnických osob a zařízení nebo jejich ručení
- rozhodování o účast Obce v obchodních společnostech a nadacích

(Obč)

ZÁSTUPCI OBCÍ SI V DOLNÍM RAKOUSKU PROHLÉDLI TŘÍDÍRNU ODPADU

Pracovní návštěva tříděny odpadů, skládky zbytkového odpadu a kompostárny v obce Hohenrupperdorf v Dolním Rakousku absolvovala v prosinci loňského roku Správa chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty Veselí nad Moravou spolu se starosty a členy samospráv obcí okresu Hodonin. Za Obč. Blatnice pod Sv. Ant. se pracovní návštěvy zúčastnili Věřík J. a Kurovřáneková M.

Čestry se zúčastnili také zástupci firmy Ekos Křtiny, Tepra Hodonin a Tempus Ilfoclav, které v našem okrese působí v oblasti odpadového hospodaření.

Zařízením na likvidaci odpadu bylo v rakouské obci otevřeno v roce 1991 a slouží pro víceovou oblast čítající 110 tisíc obyvatel. V celém komplexu pracuje 63 zaměstnanců ve dvouzměnném provozu. České delegaci se celý den věnoval starosta obce Hohenappendorf, který je současně předsedou sdružení měst a obcí Dolního Rakouska pro odpadové hospodářství. V panelové diskusi se hovořilo o systému likvidace odpadu, fungování sdružení i o plánované výstavbě společny v Dolním Rakousku.

V našem okrese sice máme vyřešeno ukládání odpadu v souladu se zákonem, obce se zabývají tříděním odpadu, ale hodně práce ještě čeká v oblasti využití odpadu a minimalizace jeho ukládání.

J. V.

Legenda:

1. Provozni budova
2. Thárma
3. Skladka zbytkového odpadu
4. Zařízení na kompostování bioodpadu
5. Průzková vodní nádrž
6. Místní sklad problémových materiálů
7. Retenční nádrž
8. Garáž a dílna
9. Spalovna plynu

INFORMACE O NOVÉM ZÁKONU O ODPADECH

Parlament konečně schválil novela zákona o odpadech, která vyřídila ve Sbírce zákonů pod č. 17/2000 a platí od ledna letošního roku. Oproti původnímu zákonu č. 127/97 Sb. zde dochází k některým podstatným změnám, a to hlavně k posílení pravomoci obcí ve vztahu k původcům komunálního odpadu, t. j. k občanům.

Obec může nyní nejen stanovit obecně závaznou vyhláškou místní systém sběru, vyvozu, třídění, využití a zneškodnění komunálního odpadu /v naší obci platí od 1.4.1998/, ale také vyhláší poplatku za tuto službu (pro vytvoření – výši úhrady nákladů na svoz a likvidaci komunálního odpadu nemohla obec dosah stanovit obecně závaznou vyhláškou, ale pouze cenovými předpisy). Tímto se podstatně zjednoduše právní vymahatelnost poplatku.

Další podstatnou změnou je povinnost fyzických osob, tj. občanů, při sběru a likvidaci odpadu využívat systému stanovového obce. Pokud tyto novely sdílí nerad občan zrudnost, jako tomu bylo dříve, vyhovět se placení za likvidaci odpadu tím, že může prokázat, samostatně pořádanými doklady, že odpad odvezl někde jinde.

Nepopulárním přínosem zákona je i konkrétní časový horizont zákazu výroby a dovozu obalů z tzv. PVC, a to do konce roku 2007.

M.K.

INFORMACE O CENÁCH VODNÉHO A STOČNÉHO

PRO OBYVATELSTVO V ROCE 1999 - SROVNÁNÍ S CENAMI JINÝCH DODAVATELŮ

	vodné	stočb	celkem
Obec Blatnice pod Sv. Ant.	14,-	5,-	19,-
Vodovody a kanalizace Hodonín			
sdělovají rodu do většiny obcí v okolí			
poplatick k okresu Hodonín	18,07	19,79	37,86
Slov. vodovody a kanalizace Uh. Hradiště	17,75	17,12	34,87
Město Kruměří	14,34	15,88	30,22
Město Vyškov	21,00	12,40	33,-

M.K.

PŘEHLED PLACENÝCH POPLATKŮ ZA ODVOZ A LIKVIDACI KOMUNÁLNÍHO ODPADU

V ROCE 1999 - SROVNÁNÍ S OKOLNÍMI OBCEMI:

	základní poplatek	slevy
Obec Blatnice pod Sv. Ant.	215,- Kč na trvale žijícího občana za rok	občané nad 70 let zdarma
Uherský Ostroh	220,- Kč	děti do 6 let a občané nad 60 let - 160,- Kč za rok
Strážnice	180,- Kč	slevy žádné
Velká nad Veličkou	100,- Kč	děti do 5 let - 50,- Kč za rok; má vlastní skládku/rok
Louka nad Veličkou	100,- Kč	děti do 6 let zdarma, občané nad 60 let - 80,- Kč za rok
Veselí nad Moravou	jednorázový vývoz	40,- Kč
čtrnáctkový systém	čtrnáctková známka	310,- Kč při svazu 1x týdně 170,- Kč při svazu 1x za 14 dnů
	roční známka	1.100,- Kč při svazu 1x týdně 600,- Kč při svazu 1x za 14 dnů

(při porovnání - průměrná 4-členná rodina naplní při 14-denním svazu 2 popelnice, tzn. poplatek zde činí 1.200,- Kč, v naší obci (A.F.K.)

OKRESNÍ HYGIENICKÁ STANICE

oddělení hygienických laboratoří, Plučárna 1a, Hodonín, Telefon: 0628/398650, fax: 0628/398612

Protokol 2000/0043

Místo odběru:	Blatnice pod Sv. Ant., Zákl. škola	Datum odběru:	12.01.2000
Odběr provedl:	AHS Kociánová Blanka	Datum příjmu:	12.01.2000
Přijem provedl:	Frančíková Dita	Datum ukonč.:	14.01.2000

Klasifikace vzorku: Pitná voda, hromadné zásobování, místní vodovod.

Název vzorku	Jednotka	Výsledek	Výpočet a označení limitní hodnoty	Zpracováno dle metody
Chemická analýza vody				
absorbance(254)		0,025		ČSN 75 7360 +
alkalita KNK-4,5	mmol/l	7,00		ČSN 83 0520/7 +
anionné ionty	mg/l	0,016		Merck-Spektroquant +
barva	mg/l	< 2,00		Merck-Spektroquant +
cham.sp.O2-(Mn)	mg/l	1,20		ČSN 83 0520/14 +
chlor aktivní	mg/l	0,10		ČSN 83 0520/18 +
chloridy	mg/l	58,00		Merck-Spektroquant +
železnatý	mg/l	71,74 *	50 (MH)	Čs. hygiena 1981/201+
železnatý	mg/l	< 0,01		Čs. hygiena 1982/223+
hořčík	mg/l	33,00		ČSN 83 0520/6 +
mangan	mg/l	0,040		Merck-Spektroquant +
reakce vody		7,37		ČSN 83 0520/9 +
vápník	mg/l	170,00		ČSN 83 0520/5 +
vápník a hořčík	mmol/l	5,60 *	5 (DH)	ČSN 83 0520/4 +
vodivost	mS·m	112,60 *	100 (H)	
míral	ZP	< 1,00		Merck-Spektroquant +
železo	mg/l	0,34 *	0,3 (MH)	Merck-Spektroquant +
mikrobiologická analýza vody				
zhvoštěnost-tripton	%	1		ČSN 75 7711 +
bezbarví hčičkovci	jedinci/ml	0		ČSN 75 7711 +
enterokoky	KTJ/100 ml	0		ČSN ISO 7899-1 +
fekální koliformní				
hčičerie	KTJ/100 ml	0		ČSN ISO 9308-1 +
koliformní bakt.	KTJ/100	0		ČSN ISO 9308-1 +
meziřidní bakt.	KTJ/ml	1		ČSN 83 0521/4 +
neveřidní bakt.	jedinci/ml	0		ČSN 75 7711 +
psychrofilní bakt.	KTJ/ml	1		ČSN 83 0521/5 +

Živé organismy jedinci/ml 0 ČSN 75 7111 -
 ostatní analýzy
 teplota vzorku °C 20 ČSN 83 0520/20 +

Legenda: MH – Mezní hodnota DH – Doporučená hodnota IH – Indikační hodnota

Výsledky označení hvězdičkou (*) nezpůsobují doporučené limitní hodnoty. Stanovení označení znakem + nejsou akreditována

Výsledky zkontrol se týkají jen zkušebních předmětů. Frakce mléka byt reprodukována pouze celý, a přeměnou souhlasem školního laboratoru

Hlasnost: 14.1.2000, Ing. Jitka Černá, vedoucí odd. hygienických lab.

POSUDEK K PROTOKOLU 2000V0043

MEZNÁ HODNOTA překročena: (překročením mezní hodnoty ztrácí voda vyhovující jakost v daném ukazateli)

- železo, překročena MH dle ČSN 75 7111 pro pitnou vodu
- dusičnany, překročena MH dle ČSN 75 7111 pro pitnou vodu

DOPORUČENÁ HODNOTA nedodržena:

- vápník a hořčík, překročena MH dle ČSN 75 7111 pro pitnou vodu

INDIKAČNÍ HODNOTA překročena: (překročením indikační hodnoty signalizuje potřebu dalšího vyčištění vody)

- vodivost, překročena IH dle ČSN 75 7111 pro pitnou vodu

Hlasnost: 14.1.2000, Ing. Jitka Černá, vedoucí odd. hygienických lab.

AKTUÁLNÍ STAV DLUHŮ

NEZAPLACENÉ PLATBY OBČANŮ ZA ODPAD 1999 (K 15.03.2000)

Dlužník	Číslo v Kč
Matuska L., St. nádraží 516	430,-
Beránek F., Veselá 614	215,-
Vodáček V., Veselá 674	215,-
Králčík V., St. nádraží 252	715,-
Vyskočil J., Horní konec 219	2960,-
Mahálek J., Řádek 99	415,-
Hanačková V., Zahrání 567	715,-
Jeřábek M., Antonínova ulice 279	200,-
Košárková J., Pod Kopánkou 578	1075,-
Kabela V., Zahrání 533	455,-
Borák K., Horní konec 522	715,-
Burešová M., Horní konec 209	215,-
Řeháková D., Veselá 617	830,-
Indra F., Řádek 288	215,-
Mrksová A., Na dráhačích 126	645,-
Bošák F., Pod Kopánkou 545	1130,-
Michálek J., Veselá 282	1185,-
Mázařová J., Láčky 800	2149,-
Veša M., Pod Floriánky 837	815,-
Suchy M., Pod Starými horami 610	1295,-
Endrych R., Pod Floriánky 842	970,-
Bešliková M., Pod Floriánky 506	645,-
Frolka P., Pod Roháče 683	215,-
Saňinka V., Láčky 781	860,-
Smejsák V., Zahrání 671	860,-
Papáňová Z., Horní konec 107	1075,-
Hanačková V., Malý Řádek 290	970,-
Dopitová P., Dědina 4	1130,-
Těchal P., U Iršáků 722	1075,-
Hanačák M., Pod Floriánky 779	215,-
Stápi R., Pod Roháče 688	150,-
Hnízda L., Láčky 808	215,-

Veškovský K., Novosady 253	645,-
Božák R., Dědina 192	645,-
Řeháková D., Veselá 617	830,-
Svobodová I., Pod Floriánky 458	645,-
Vyskočil P., Veselá 612	415,-
Celkem: 37 případů	18.047,-

PŘEHLED DLUHŮ OBČANŮ ZA VODNÉ, STOČNÉ

Dlužník	Číslo v Kč
Bešák Frant., Blatnice 545	852,-
Hanačková Věra, Blatnice 390	700,-
Hříbáček Frant., Blatnice 783	1659,-
Jeřábek Miroslav, Blatnice 770	350,-
Kabela Václav, Blatnice 533	175,-
Koňáková Jana, Blatnice 578	4420,-
Kozdela Miroslav, Blatnice 690	1651,-
Králčík Vladislav, Blatnice 252	824,-
Ratkovský Jiří, Blatnice 221	7536,-
Řeháková Dama, Blatnice 617	1390,-
Svobodová Marie, Blatnice 123	2476,-
Těchal Ladislav, Blatnice 210 - restaurace ROHÁČ	24608,-
Chupík Roman, Blatnice 500	115,-
Veša Milan, Blatnice 837	6061,-
Vyskočilová Miloslava, Blatnice 219	1088,-
Dopitová Pavla, Blatnice 4	350,-
Celkem: 16 případů	50255,-

FRANTIŠEK VYSKOČIL

Narodil se 14.1.1913 v zemědělské rodině v Blatnici v č. 512, kde také navštěvoval obecnou i měšťanskou školu. Odborného vzdělání dosáhl v Bratislavě v letech 1933-1937. Jit. za středověkých studií byla jeho nejoblíbenějším předmětem historie. V letech 1933-1935 se zúčastnil archeologických výzkumů na hradech Děvíně, který vedl prof. Eisner. Ale už na sklonku dvacátých let se zúčastnil archeologických výzkumů ve Veselí nad Moravou, které prováděl učitel Josef Homola.

Rodné Slovácko, kterému věnoval řadu studií a prací, vidí a zná zasybenými očima. Kromě odborného růstu se věnoval vlastivědným pracím o rodné obci, o níž napsal se spolupracovníky rozsáhlou monografii a kterou místní národní výbor vydal tiskem v roce 1981. S velkým zájmem se věnoval lidové kultuře v rodné obci. Od starých pamětníků sebral a zantamenal víc než 300 lidových písní, které se v Blatnici zpívaly do roku 1900. Zpracoval také stat o ohništích a malování ohnišť, o staré brodecké muzice v Blatnici, přetváření tašek a robaň z rákosu, věnoval se historii kaple Sv. Antonína, farního kostela apod.

Zvláštní pozornost věnoval v letech 1947-1976 zaniklé obci Smíchov "U studní", kde pracoval jak ryčem, tak lopatou i opakováním sběrem. Rozsáhlý sběr počítající 3 tisíce říků před naším letopočtem až do roku 1468 vyhodnotili prof. Dr. Vilém Hrubý, Dr. Jan Pavalčík a František

Vyskočil. Po zániku obce Smíchova došlo k velkému pohybu hranic katastrů okolních obcí. Několik rodin ze Smíchova se zachránilo a usadily se v Blatnici.

Po skončení vojenské služby byl od počátku roku 1939 zaměstnán v České zbrojovce v Uherském Brodě. Tu byl po více let krmikářem města, krmikářem zbrojovky 1959-1976 a jako takový byl vyhodnocen jako nejlepší krmikář v republice. Byl dlouhá léta spolupracovníkem Muzea Jana Amose Komenského v Uherském Brodě. Tam středem jeho zájmu byl život a dílo J. A. Komenského, o kterém napsal víc než 30 statí a studií v odborných časopisech. Toto úsilí vyústilo do velké monografie o Janu Amosovi Komenském, která vyšla v roce 1992 a byla hodnocena jako nejlepší práce ke 400. výročí jeho narození.

Na statě se přestěhoval do Brna, kde pracoval v archívech Akademie věd a v archívech jiných velkých organizací. Ale trvale udržuje styk s rodnou obcí, kam pravidelně dojíždí.

Z hlavních prací uvádíme knižní práce:

- Přesné strojitřeství, národní podnik, Uherský Brod, 1976
- Blatnice. Mítnost a současnost slovácké obce, 1981
- Jan Amos Komenský. Kapitoly o jeho předcích, rodině, příbuzných a místě jeho narození, 1992

• Česká zbrojovka. Kapitoly z historie podniku a výroby zbraní 1936-1975, 1996

• Carbon Blatnice. Odboj v Blatnici 1939-1945. RKP, 1997.

Dále, jak už bylo uvedeno, napsal 27 odborných statí a studií o rodné obci a víc než 30 o J. A. Komenském, uveřejněných v odborných časopisech.

Průběh rozhovoru s Františkem Vyskočilem sestavil Jiří Štáfl.

KŘÍŽ NA LOSKOCH

(ČL. Z ČASOPISU MORAVSKO-SLOVENSKÉHO POMEZÍ – "BÍLÉ KARPATY" Č. 1/99)

Kdo projede od Veselí nad Moravou do Bílých Karpat, může si před Blatničkou u silnice E-54 povšimnout zvláštně vodní nádrže. Uprostřed ní, 5 metrů od silnice, stojí mezi stromy kamenný kříž s nápisem: *Nákladem Josefa a Anny Svatýchých: Malé Blatničky 1846*

Při pohledu ze silnice na nápis a kříž se vybaví 12. zastavení Ježíše na křížové cestě a jeho 1. slovo. Na oválné kovové destičce kříže je totiž napsáno:

oče odpusť jim, neb nevědí co činí

Láska je schodištěm mezi nebem a peklem, přičemž na nás záleží, kterým směrem se vydáme. Byla to tato láska, která se nevyhnula ani domu č. 1 a č. 69.

V domě č. 1 u potoka Svatky v Hrubé uličce bydlí Josef Ševčík. V Malé uličce na čísle 69 žije Anna Kuřínová. Mladí se mají veškeré rádi a spíní si každé pětání, které si na očích uvídlí. Tak se stalo, co se stát asi muselo. Anna zjistí, že bude mít dítě. Anna to nejprve tají, pláče a přemýšlí, že si raději vezme život, ale dítě před svatbou v žádném případě nechce. Takovou hanbu nepřetáhne ani ona, ani rodina. Řešením by byla sice svatba, ale Josef odešel právě do služeb československé armády.

Chudák Anna se nakonec světi matce, která to posílá manželovi. V domě propukne zloba, hněv, ale co je to všechno platné, když přičítá tu nešť. Nakonec spolu hledají řešení tak dlouho, až ho naleznou.

Putrať

Potraty jsou však přísně zakázány nejen ze strany církve, kde toto zásadně odporuje 6. přikázání, ale i ze strany světské moci, protože vrchnost přijde o pracovní sílu a tím i daně. "Co by tomu řekl lidé"-tato věta ale má tak obrovskou moc a váhu, že na místě valí převážně i církve či stát.

Řešení bylo nalezeno, ale kdo ho provede? Největší zkušenosti z porody – a od těch jen malý krůček k potratům, mají potratní babky. Pod nejpřísnějšími tresty mají od vrchnosti provádění potratů zakázáno. Peníze jsou však všemocné. Není proto divu, že babka na naléhání podložila mrazákem penízky svoji. Matka porod dojednala, otec zaplatil, babka provede a Anna tuší.

A teďtí bude do konce života. Chlapeček byl totiž o něco větší, než si původně mysleli. Babka před smrtí prozradila, že František jí už podával ručičky. Tisíckrát tyto chvíle Anna prokleje, tisíckrát by velice moc chtěla toto rozhodnutí změnit.

Konečně se Josef vrací z vojny domů. V úterý 29.10.1867 je tulik očekávána a radostně vystrojena svatba. Manželé se mají rádi, práce se jim daří, přékupují pónosti a chtějí se pñit dohytkem. Jen v košebce a u stolu stále něco chybí. To, že se nenarodilo nic do roka po svatbě ještě nic neznamená, spíše se to bere jako klad. Když se Josefovi a Anně nenarodí dítě do pěti let po svatbě, jsou z toho manželé a rodiče smutni.

Později však už nešťastni. Ještě dáblich 14 let Anna s Josefem jezdí po různých

místech církevních i světských a moc ubíhá vlastní dně, ale nakonec i hnu naději strati.

Proto píše 22.5.1886 Josef Bagel jako svědek žádost farnímu úřadu v Blatnici: "Manželé Josef a Anna Sovitovi Blatnická č. 1 (majitelé živnosti usedlosti) hodlají přistavit železný kříž na kamenném podstavci v poliže Lasky na své půdě." Manželé Sovitovi se ale trápi i nadále a hledají z této nepřijímaté situace východisko. Duchovní stránku svědomí uspokojí Josef částečně postavením kříže a příspěvkem na farní kostel. Jsou tu však ještě světské starky, o které přece přesáhnu část života do. Není jich málo a sil již začíná ubývat. Také toto je nutné vyřešit.

Nakonec se dohadou s Martinem Minaříkem z č. 92, který u nich sňožil jako pacheték za byl a stravu od svých 4 let, že

po umrti mu vše odkáže, ale pod podmínkou, že se ožení s jejich blízkou příbuznou Apolóni Minaříkovou. Josef Sovit se nedožil ani 60ti let. Slabý, nespokojený a smutný umírá 21.4.1897 na seklost a vědomím, že vlastní vinou po něm vymřel rod a všechna práce předků byla marná. Po Josefu Sovitovi zůstaly 3 věci: velký majetek, který přechel do rodu Minaříků, křtí na Laskoch a tato vzpomínka jako varování těm, kteří přijdou po něm, že děti jsou příliš křehká stvoření, která nám nic neodpustí a naše mylná rozhodnutí nám ve stáří kručně několikrát připomenou.

Zda toho zůstalo po Anně a Josefovi Sovitovi hodně nebo málo, to si vážený čtenáři rozhodnutí sám.

Miroslav Hruběček, Blatnicka

ZE VZPOMÍNEK A ZÁPISKŮ RODINNÉ KRONIKY

PANA DOMINIKA NĚMČICKÉHO Č. 608

/VLASNÍ ZÁPISY A ZÁPISY ZE VZPOMÍNEK JEHO RODIČŮ/

V dřívějších dobách dělali naši předkové živelným pohromám stejně jako v nyníjší době. Mělo to však o to větší, že když voda vzala z poli úrodu, byla rodnina o hloubě

"Jak těžké chvíle měli naši předkové, když živelné pohromy, které celú rodninu úrodu zničily. Bývaly velké průrůzle mražen, které zalely vtecku úrodu. Prudké přivaly vod braly mandle z poli a obilé, které ostalo žat, bylo zaplavené. Polni zvěř na toh nebyla lepší, kde stálo obilé, myli lezly až na herni klásky, aby sa zachránily. Voda brala sebou všecko, co stálo v cestě. Stékala

z vrchů do údolí a do potoka, kde lidé dělali pracně cihly – kotovice na stavbu domů. Ve vlnách zmizel aj ten a konopi, které sa mořilo u vesí.

Kolník, který dojel z poli nochal brany a pluhem u domu a často sa stalo, že už sa s noma neshledal, protože jich vzal přival vody. Po opadnutí vody vzali lidé háky a žil vytahovat z vody a bahna nářadí a různé hospodářské potřeby. S mnohým se už neshledali, voda to odnesla do neznama.

Když sa blížila hlávka, kdo měl pole v místě, kde sa z vozem nedalo dojet, ho-

nem to lidé vynášali na vyšší kopec, nebo potom po hlávku svážali na trokách mokré dom a tam sa to sušilo. Troky – velká dřevná nádob – vana, posouvá se k zabíjačce.

Voda ale nebyla jen nepřítelom člověka, poskytovala zdravé občestvení při práci, protože ve studánkách a potocích byla voda nezavodná a pitná. A těch studánek bylo v Blatnici dost.

"Kameničný járek" – to byla věčná voda, která tekla od Antomínka. Při tomto járku začali lidé stavjat domy. Járek postupně vyschl a tak tam vznikla nová ulica. Hkala sa na Želňáckách "Antomínková ulice".

Další věčná voda tékla hlubokým járkem od Štefcovského kopca. Jezdilo sa z vozem přea járek bračem a na Štefcovském kopci sa téžli kameně, který vozili hlamžané na prodaj. Cesta byla srátná, vymletá od vody, nedalo sa už po ní jezdit, tak si blatnickané udělali druhú. Také při tomto járku potom postavili domy a tak to byla ulica zvaná "Na drabách". Cesta při šancích byla rozblácená a často sa tvůžala a tak ju bylo třeba obhlancovat. Dnes sú tam obytné domy a říká sa na "Šancích".

Další věčná voda tekla směrem pod Hájek – ochránkový járek od studně. Studňa ostala po zániklé osadě Smíchov, která byla vypálena. Za suchých roků jezdili lidé z Blatnický přes Mláječova ke studni na vodu. U studně se ve žbáčích krepily oběšila ze slámy a také pastýři tady napajali dobytky. Byl tam velký dřevěný okov a rým pastýř naléval vodu do velkých dřevěných koryt vodu pro dobytek. Poslední pastýř v Blatnici byl Matěj Šovčí.

Na blatnickém kotáči horního pola protéká voda pod Chmelínca a studánce, která tam byla, na říka novaryšská. Celé horní pole je také zavlažované vodou, která protéká od Roznocháčů pod Padělký. Mezi Nádavký a pod Nadhájta byla studánka s dobrou vodou. Dnes tam voda prosákuje, ale studánka je už zanesená. Při žních se brali celé rodiny na pole a děcka prostíraly oběšila a nosily ze studánek vodu na občerstvení. Voda se dala pít aj z potoka. Potok byl plný ryb a raků. Na lůžcích a polách květo květi – kohoutky, kókol, taléře, dědečkovy gáse, jašelinka, věžanka, žlutý rýkron, čertovo kledivo, sedmikráska, morešištoška, petrklíč, kosačky, opoňka a další květi. Dneska aj avdime malákeré toto kvítka na poli. Na poli běhaly koruptiva, štraly různé hmyz a kakté. Také mnoho jiných ptáčků zpěváků. Ráno bylo radost vyjít do pola. Co tam bylo zpěvu. A jaké bývaly letní noce v senu. Enom teplý vánek přenášal vůni senu, jašeliny, Mládež ten čas po nocích zpívala po dědině. Ozivovaly sa staré pěsničky, zpívalo sa při harmonice nebo aj bez harmoničky. Ze strání sa nesl zpěv mládeže, nebo od Starých hor pod lipama.

O práci na panském.

Ve Vrbovém a pod Froljánky bývali větná a chudší lidé. Sedláci jim říkali "bofěři". Chodili pomáhat sedláckam na pole, při mláčení za mláeců. Mláto sa espama ve stodole. Ve vinogradoch sa chodilo ryt a kopat. Ti, čo byli v panských dvořoch knížecích a hraběcích na deputát, jezdili s koňama a volama. Odmětra jejich byla 12 metrůků tvrdého zrna, 12 metrů dřev, 12 litrů petrolimu, každý deň litr mléka. Jednu měřicu pole dostali na sadivo. Na svém poli si mohli poskřít panským potahem. Peněž měščně devadesát zlatek, to bylo 180 Korun.

Chudobní lidé chodili ešte do Rakůska na fepy a na žňa a také do Uherského Slovanska. Za práci dostali peníze aj ubilé. Potom po fepách zase začali sháňat paňach na platení rohoček, hlapáčů a tašek. To už sa chystala práce na zimu. S poláčbovýma výrobčkama potom chodili do Rakůska a do

Polška na prodaj. Také s vyšivčkama sa chodilo na trh do Vídná.

Do Vídná chodily děvčice aj na službu a lockera sa tam aj vdala. Jedna Blatničanka sa provodala do Vídná a vzala si Rakůska. Moc sa po našem jazyk nenaučil. Často si aj zaverboval a manželka s nim měla těžkosti. Hospodářství bylo nedostatečné. Manželka poviďa: "Plůdem prodát krávu na jarmak do Uherského Brodu." Cesta byla dlouhá. Když došli do Hluku, manžel poviďa: "Kaři daj na gošálky." Manželka: "Daj pokoj, nemám ani hařet." Pokračovali dál v cestě až došli do Víčnova. Manžel zase: "Kaři daj na gošálky." Manželka – "Že ti huba neodřevnati." "Ale Kaři, ispoň na šestnástku." Manželka pohledala po kapsích pár grajcarů na šestnástku. Manžel byl spokojený, pokračovali v cestě na trh. Na trhu jich obklopili kupci, krávička sa jim líbila. Manžel zasej dobýval na manželce grajcarů na gošálka. "Kaři daj na gošálky, nebudeš dat na gošálky, nebude kráva prodát." "Ty hump, ty bys tu krávu propil ešte než ju prodáme." No a kupci domluvali cenu, ale marně. Manžel každého odřadil. "Vy ten kráva scete kúpit, ten kráva nedejít, ten kráva trků a kope." "Vidyš, vidyš Kaři, daj na gošálky, kráva bude prodát." Na jarmaku bylo živo, při sa skladal enom u Blatničanů ně. S kravičků šli dom zpátky a manžel stále připomínal, že Kaři nehat na gošálky, proto kráva neprodát. A tento Brauner býval často v hospodě, o každém mecu věděl a dostal sa aj do potyčky.

Nejaký strýc Těthal (gromus sa jim říkali) byl zpěvákem v kinstle. Také chodili na půtě jako zpěvák do Vamberčic s procesím. Jednu dyž už blatnické procesí odcházalo dom z půtě, strýc Těthal si vzali z druhého procesí nový křůl. Potom když byli po čase v hospodě, Brauner jim poviďa: "Ty, ty Těthal Vamberčic ukrát Kristu Pán."

V zimě jezdili lidé na drva do hor, Na Vápenky, na Javřinu a na slovenské strama. Nadělalo sa dřivo a potom sa pro to jelo v koňama. Ale koně stáhání, nadělání, bylo to pro ně dřina. Strýček Těthal jel dom s dřvama a koně už nemohli. Měli potácaový krok, sily jich opůřaly. Tak tak, že sa duplantali do Blatnice, ale řadu dřev už dom nedovězli. Jeden kůň spadl na zem a bolestů na zem kopol. Strýčta to dojalo a bėdovail co věil. Strýc Polehřta (montěři poviďaj): "To nic není, to si zastavené věřty, já mu jich vypustim." "Takových koni já už sem viděl a léčil sem jich." Mezitím sa sbíhali lidé a očumovali a křičali: "Už dodělává, už je po něm." To strýca Poleh-

řta velice dořalo a zakřičel: "Co očumajete, tahňte pryč, já mu vypustim věřty a bude kůň jak husk." A stalo sa. Montěři si klekli koňovi k zadnici a vrhli se koňovi vypustit věřty. Pichli mu ruku do zadnice – kůň bolestů tak prudko frkl zadkem, že montěři přelešeli a ostali rozmáseny ležat na zemi. Dyž sa vzpomatovali, zakřičali: "Vidíte, jak ten kůň ožil, jak sebu frkl!" Strýček Těthal poviďaj: "Frkl, ale už je aj skaply." Polehřta oběšli neuvěřitelně koňa, který už nedával známky života. Potom už musel zasáhnout pohřební ústav a to byli zas strýc Kotača ve Vrbovém, který byl oprávněný a zákonem schválený tyto dobytky ubytat a na nakažlivé nemoce odejítě na Stráni na mřchovisko pochovávat.

Rok 1917 byl velice suchý a bylo moc mřt. Rakůská vláda poručila myši chytat a ty byly potom také na mřchovisko zabřabřované. Za jednu myš chytanů byl grajcar, to byly dva haléře. Bachan policaji myši odebrali a vyplacali a Kotača jich pochovával. Byli to takový vyhuby a dycky špinavý strýc. Chytali aj pse a kočky, sům u jich činili a potom dělali z nich pro sedláky biče na pohřbání dobytka, švihle aj obřávky. Ale aj chlapom na kořičáky. Do kořičáčků dávali chlapů tabák. Na kořičáku byl měděný drát, na něm vyplatěné seďečka, to byl šparák na šřřraní močky z řajky. Tuto močku šparákem vyžďarali a dávali za šřřrať. A tuto močku používali aj strýc Kotača. Těkla jim po bradě a bylo to nechatné. Jak dostali nejaký grajcar za mřchovinu, hned šli k Židovi naproti sv. Jáně, kde měl obchod, na oamičku nebo šestnástku kvitu. Obchod měl Jindřich Freud, ale že chumřal, tak sa mu říkalo chumaj. V obchodě sa nesměly lihoviny pít, proto jich chlapi chodili vypít ven naproti sv. Jáně. Sv. Ján by to dokázal, kolik sa naproti němu vypilo kvitu. Žid "chumaj" měl dobré křefy, protože celá obec dělala na Stráni kotavice. (Do kotovic sa míchaly plevy a ohrábky, z potoka sa brala voda). Po práci sa šlo k chumajovi na šestnástku.

Při potoce tábořivali cigáni. Kuli trajkóse, vídlíce, robače, držáky a prodávali jich po dědině. Dyž strýc Kotača nejakú krávu na Stráni zahřabail, do rána ju cigáně vyřřabail a zedil.

Při potoce bývalo živo, děcka sa tam kúpávali, chytali sa raci, ryby a smařily sa na ohněskoch. Krávy, koně sa v potoce břadili a přesto byla voda zdravějši než dnes. Dnes sa v potoce nelůhi ani rybám, ani žabám a rakom. Dokazuje to nezdravotu nynějši doby.

Prámo nářečím ale zápisu autora A. K.

BLATNICKÁ KRONIKA

(III. ČÁST) DOBA PROTEKTORÁTNÍ R. 1945

Dne 1. dubna 1945 byla naše škola obsazena německými lazaréry a vojskem, které zabralo celou školu až na jednu třídu. Za svého pobytu a zejména při svém odchodu okradlo školu u mnoho cenných předmětů, jako psací stroj, kuchyňské nádobí a zničilo různé školní zařízení. Dne 6. dubna byl přerušen všechn poštovní styk. 8. dubna ustupovalo německé vojsko od Nového Města nad Váhem směrem na Veselí u Uh. Ostroj a obsadilo Blatnici v síle asi 1000 mužů. Této noci byly na katastru obce Blatnice v trati Losky shozeny zbraně leteckým spojeneckým vojskem po rozhlásově výzvě z Londýna na heslo "Běh o závod" pro místní odbojovou skupinu, kterou organizoval partyzánista major Bogataj. Pro zbraně byl předem vybudován bunker na pozemku Losky, patřící Jos. Hanákovci č. 186. Shozu a úkrytu zbraní se účastnili: Jos. Žitňák č. 610, Vl. Grebeníček č. 259, Jan Valášek č. 512, Ant. Valášek č. 544 se svými syny Antonínem a Františkem, Jan Bachan č. 188, Mart. Machala č. 213, Josef Vyskočil č. 294, Josef Petratur č. 454, Jan Ratajský č. 72 a Jan Bogar č. 187. Na tajné schůzce odbojové skupiny u Jos. Žitňáka byl jmenován jako nadporučík v záloze zvolen za velitele skupiny. Organizoval jsem 5 družstev v síle 68 mužů. Zbraně byly v každé noci odnášeny a potom i povozy ve dne odváženy do Blatnice do věnného sklepa Jana Bachana č. 188, kde byly odvaselínovány, skládky a zkoušeny přes velké nebezpečí, poněvadž celá Blatnice byla obsazena německým vojskem a v blízkosti Bachanova sklepa u Ofnerů bylo velitelství dělostřeleckého oddílu, jež mělo svoji pozorovatelnu na kopci sv. Antonína. Zbraně byly shozeny ve 24 velkých přechovkách upevněných na padáček a vážily celkem 46 q. Obsahovaly různé trhaviny, bleskovice, roznětky, ručičky, 108 rozložených ručních granátů, 5 lehkých kulometů, mnoho vojenských pušek a automatů, 12 revolverů Colt, voj. dalekohledy, zásobní střelivo, voj. prádlo a další věci. Třídění, čištění, montování a zkoušení zbraní prováděl hlavně velitel skupiny Al. Novák, Fr. Mička č. 68, Mart. Vaněk č. 278 a František Hudeček č. 625. Byla to práce velmi zodpovědná a neustinně nebezpečná pro ně, jejich rodiny a celou Blatnici. Asi jedna třetina zbraní byla dodána skupině do Ostr. Předměstí (velitel uč. Josef Vitek), část do Brzence pro skupinu v buchlovských lesích, něco do Podolí

a Mikovic a zbytek zbraní byl rozdán mezi blatnická družstva. Dne 11. dubna přiblížila se fronta ke Stráni, Javorníku, Kněždubě a Strážnici. Dne 15. dubna byl přerušen elektrický proud.

V neděli 15. dubna o 1/2 11 hod. dopoledne dopadly první dělostřelecké granáty na kopce sv. Antonína, kde byly slouženy právě bohoslužby, v samé blízkosti kostelíka. Lidé se rozprchli, takže nebyl nikdo raněn. Odpoledne dopadly granáty na střed obce. Počínaje tímto dnem dopadaly granáty několikrát denně na obec až do osvobození, což trvalo 14 dní a za tuto dobu bylo zničeno mnoho budov a mnoho raněných i mrtvých, přestože se obyvatelstvo schovávalo na 14 dní do sklepů a krytí. Při demolování dům byl u Josefa Vyskočila č. 168.

Dne 16. dubna přiblížila se fronta na 5 km od obce i blíže. Německá fronta opírala se o Moravu u Zarázic, směřovala ke Kozojídkám, dvoru Radošov, strážnímu domku u Lipova, kóta 328 v Nových horách, vrchy nad Suchovem a k Hornímu Němčí. Nejtěžší boje byly o dvůr Radošov, který šestkrát změnil svého pána a dvůr byl úplně demolován. Celý úsek hájlo asi 2000 Němců. Po definitivním dobytí Radošova rumunskými a ruskými vojsky opírala se německá fronta o blatnické nádraží, dráhu Blatnice – Lipov a potok Svodnice. Blatnické nádraží také změnilo několikrát svého pána a bylo skoro úplně zničeno. Obcí projížděly tři velké tanky a tři ryclopalná děla, jež z různých míst stále pálila. V zahrádkách v Dřbíně, v Antimanské ulici, u zahrádky Ant. Vrbhy a jinde byla umístěna a pálila něm. děla.

Dne 26. dubna byla dělostřelecká pařba nejprudší a bylo pobořeno mnoho domů. V odpoledních hodinách zapalovali Němci zápalnými střelami obytné budovy stodoly. Postiženi byli: Jan Vyskočil č. 3, Tomáš Bachan č. 415, Frant. Vyskočil č. 4, Ant. Žafan č. 491, Mart. Fojtík č. 257, Jan Pokorník č. 258, Anna Bezděková č. 401, Jan Brauner č. 83, Frant. Trojanec č. 410, Mart. Petratur č. 91, Jos. Petratur č. 458, Jos. Hruška č. 92 a Frant. Cícha č. 490. Tohoto dne byl proveden ruským letectvem nálet na obec. Shozenými leteckými bombami byl zahit rolník Jan Házák a jeho syn Josef č. 525 a několik osob bylo raněno, jako Josef Grabec č. 179. Dělostřeleckými granáty byl usmrcen Josef Bogar č. 364 a Jaroslav Kufina č. 602 a raněno bylo ně-

kolik osob. Žánaty na životech byly proto tak málo, že obyvatelstvo šlo po dobu fronty ve sklepích a krytech a vycházelo jen, aby poklidilo dobytek. Ve větších sklepech byly ubytovány i několik rodin. Pokud jsem zjistil, byl zabít 1 kůň a 3 krávy. Nešťastnou náhodou byl dne 30. června v obecním hostinci zastřelen 35 letý knihař František Maňal č. 302 ruským vojákem, který si neopatrně počínal s nabitou zbraní. Při tom byla Ludmila Zemánková provd. Hrábková č. 217 postřelena. Dosaď nevyšetřena zůstává záhadná vražda vidané Rozalie Koudelové č. 463, 49 let staré, jejíž mrtvola byla 13/10 1943 nalezena v kolně Němčických č. 457. V bojích před Blatnicí padlo mnoho vojáků německých i rumunských. V zahrádce u nádraží je jich pochováno několik. Na zdejších hřbitově je pochováno 29 Němců, z toho 1 štábní lékař a 3 důstojníci.

Ve večerních hodinách bylo možno pozorovat přesuny německých vojsk. V noci strčil se liják a za něho Němci ustoupili směrem severním ke Kunovicím. Dne 27. dubna v 6 hod. ráno objevili se v obci první rumunští vojáci ruské armády. Brzy na to valilo se po silnici od Losky rumunské vojsko, napřed pěchota, potom dělostřelectvo a potom menší ruské oddíly a trén. Dělostřelectvo zaujalo palebné postavení na Podvínohradí se směrem pařby na Ostr. Novou Ves. Vojsko zaplavilo celou obec, bylo srdečně vítáno a pobořeno. Na veřejných i soukromých budovách byly vyvěšeny československé a sovětské prapory. Vinné sklepy byly dobrovolně i násilím posouvány a vína tekla proudem i po podlaží. Brzy byly zásoby vína vypity a z části v sudích rumunskými vojáky odvezeny. Rumunská armáda zbrkla se v obci něco přes půl dne. Lidé počali se stěhovat ze sklepů do svých příbytků a zjišťovat škody na svém majetku, způsobené frontou.

Na druhý den po osvobození byl ustanoven první národní výbor o 30 členech, v němž bylo za stranu komunistickou 9 členů, za stranu socialisty 7 členů, za stranu soc. demokratickou 3 členů, za ČSL 5 členů a 4 členové za místní odbojovou skupinu jako odborníci. Předsedou místního národního výboru zvolen komunist Fr. Kosečný, děl. 389, I. náměstkem odb. uč. Al. Novák (nár. soc.), II. náměstkem rolník Frant. Smějík (str. lid.). Dalšími členy byli dělníci Jan Kusák 419, Ondř. Trojanec 511, Mart. Machala č. 513, Josef Kalíšek 130, Petr

Pjážek 250, Ant. Vpěek 234, Ant. Vasek 236, Fran. Vybíral 110, Fr. Bachan 340, Fr. Hudeček 629, Jan Chalánek 219, Mart. Vřba 274, Fr. Vřba 54, Fleč. Chluděňko 48 a Fr. Procházka 129; rolníci Jos. Žufan 592, Jan Vyskočil 384, Fr. Vyskočil 397, Jan Valáček 512, Fr. Šindýjak 141, Vinc. Brálik 550 a Jos. Fhašek 613; dále obec, strážník Jan Bachan 188, st. důst. Sč. Petratur 105, uč. Vř. Miklošek, Ječ. zřiz. Ant. Budal 292, obch. Vlad. Grebeníček 259 a Jan Cichu 239. První národní výbor dal se hned do těžké práce. Obstarával pro Radou armádu obilí, hranobory, hovězí a vepřový dobytek, seno a slámu. Na stavbu nouzových mostů

přes Moravu denně 150 mužů a 20 koňských potahů na ptison materiálu. Na opravu poškozených budov opatřoval, zajišťoval a přiděloval stavební materiál, jako cihly, dřevě a křtinu. Poškozeno bylo na 200 budov, a to škola, radnice MNV, nádraží, kostel, kaple, drogerie, 57 obytných budov, 11 provozoven a přes 100 chlévů a stodol. Některé budovy byly úplně demolovány. Hned po odchodu německých vojsk občané počali opravovat své obytné i hospodářské budovy. Také u veřejných budov započato s opravou. Také škola, která byla silně poškozena dělostřeleckými (granáty) zásahy, byla příčiněm žactva,

učitelstva a míst. národního výboru vyčistěna, okna zasklena, takže 14. května mohlo být po 1 1/2 měsíční přestávce znovu zahájeno vyučování. Vyučovalo se na dvě směny, a to měšťanská škola dopoledne a obecná odpoledne, protože tři nejvíce dělostřelečnou poškozených tříd se nedalo pro vyučování používat. Telefonní spojení bylo obnoveno 15. června a elektrické vedení bylo opraveno do 18. června. Již 1. června jel první vlak z Veselí přes Blatnici jen do Lipova a zpět, neboť dále pro vyhození viaduktu mezi Lipovem a Loukou nemohl jít.

Kronikář A. Novák

NEZAPOMENU

SENÁTOR V. KLOFÁČ, (ČL. Z "MORAVSKOSLOVENSKÉHO POMEZÍ" 1938 ROČ. III. Č. 5)

Radosně se mně vzpomíná na krásný červnový den, kdy s nezapomenutelným šéfem francouzské vojenské mise generálem Pellém a gen. Minselhauserem a druhými členy této francouzské mise a četnými důstojníky ministerstva národní obrany přijel jsem do Blatnice, aše především na pouť ke Sv. Antonínkovi. Miloval jsem vždycky malebné kroje našeho lidu z moravského Slovácka a sám byl jsem sběratelem výšvek a keramiky, kterým jsem se vždycky podíval u známého uherskohradištského Kestce.

Vlastně už dávno před tím počátovala mi ta lidová krása, ale ty kroje a výševky jsou skutečnou, uchvacující krásou teprve tehdy, když v letním slunci zásejí na níhých šohajkách a šohajích, jak jsem to viděl na té nezapomenutelné pouti u Sv. Antonínka.

Jak každý ta vesnice má svůj odlišný kraj, všechny chtěly se pochlubit svou malebností a temperamentem svého mláde, každé zpíval a tancoval a mají francouzští hosté s gen. Pellé v čele byli tím vším, co viděli, přímo nadšení a očarováni. Tehdy jsem pochopil, že by naše vláda měla k takovému Sv. Antonínkovi, když září v barvách a hříbí životem, každého roku přivést cizince, na kterých nám záseží, měla by prostě už jednou razantně propagandě. Byl jsem před tím v mařatických sklepích u hradištského starosty a architekta Beneše a všude kolem za byla děvčata ve svých krojích, a jak šumati hráli, oheň a sladkost těch různých svědích a originálních melodií dával jejich pohybům překrásný rytmus. Generál Pellé nechtěl ani uvěřit, že toto všechno není improvizované a byla mi došti neskadno přesvědčiti ho, že jest to jenom improvizace, že ta

všechna radost jest úplně přirozená a nefalšovaná, jako jest nefalšovaný a přirozený ve své neporušitelnosti celý ten náš slovácký kraj. Pout' u Sv. Antonínka a ta návštěva v Uh. Hradišti, a v Mařaticích způsobila, že Pellé nikdy těch velkých dojmů nezapomněl, že okouzlen vším tím, čeho byl se svými francouzskými přáteli svědkem, rozhodl se v Paříži pořádat výstavu krojů, výšvek a keramiky, jak to všechno při své návštěvě viděl. Děkoval jsem mu za to a děkovali mu za to i jini a ptáti bychom si, by si to všechno uvědomili i naši lidé na Kyjovsku, Uhersko-Hradištsku, Uh. Ostrožsku a vážili si té krásy, kterou zdědili po svých předcích, protože jest to poklad lidové kultury, který snad ani sami dostatečně nedovedou ocenit.

Vzpomínám si na některé návštěvy za slunného dopoledne v neděli ve Vlčnově, když mláde a staří, zvlášť děvčata a zvlášť šohajové vycházeli z kostela; bylo mi hned jasno, z čeho rostlo umění Jožky Úprky a jak pěkně zharmonizované a mladá musí býti nitro těch, kteří tak uchvacující způsobem dovedou se okrášlit, aby aspoň v neděli jeden z druhého měli pořešení, jež i my prostí pražští diváci ochotnavali jsme přímo laubovnícky.

Také Blatnici nezapomínám. Byl jsem tam tehdy v r. 1919 hostem obecního starosty, kterému ještě dnes i jeho bodre pani děkuji za to, jak při sklence dobrého vína svou veselou náladu dovedli přeměnit i na nás a na všechny, kteří byli s námi.

Je tomu několik let, když jsem byl na holandském pobřeží a viděl jsem starodávné kroje tamějšího lidu, které se našim lidovým a umělecky překrásným národním krojům přirovnávat nemohou. Ale holandská vláda stará se o to, aby tyto kroje nevy-

mizely. V době, že sem cizinci jezdí a přivážejí peníze, aby viděli holandské rybáře, jejich ženy a dcery v hříbích mandlových čepičkách a také mládež směšnou v těch starých nemotorných dřevěcích na nohách a málokdy si při tem uvědomuje, že by ti holandští rybáři už dávno to všechno neměli. Ale ciznecký ruch musí udržovat staré zvyky a tedy také staré lidové kroje i ty dřeváky, a proto vláda subvencuje rybářské vesnice a finančně udržuje možnost opatřovat si ty kroje, které jinak by se snad už nekupovaly. Skoro se mně zdá, že bychom na naši moravské Slováci měli se postarat o tentož postap. Ty krásné malebné původní kroje jsou čím dál dražší a chceme-li cizince k nám vadit, musíme postarat se o to, aby mohli náš lid ve Vlčnově a všech vesnicích kolem dokola, na Kyjovsku, v Blatnici a kolem Uh. Hradiště aspoň ve slavnostních dnech chlubit se rádhrou, jakou nás okouzlovali, když jsme tam přijeli v červnu 1919. Loni náhodou jsem projížděl z Lubačovic autem ty různé vesnice směrem na Kyjov. Z různých vesnic scházeli se mužové a ženy i mládež do-

.....
* OMLUVA
* Tímto se redakce blatnického zpravodaje omlouvá paní Aleně Bezděkové, že nebyla uvedena v min. čísle zpravodaje - čl. "Jak a kde mají naše děti využít svůj volný čas?" - vedle pí uč. Fojtikové jako vyučující v kroužku cizích jazyků - angl. jazyk.
*

rost, by potom společně odebrali se na Velehrad. A zas toho dojmu nezapomenu, který na mně ta různá procesí aneb jednotlivci za nimi chytající, působili. Za jsem počítal, co jest to lidové umění a v čem bylo umělecké bohatství našeho poměrně lidu a čím pro nás jest moravská Slovač, když naše oči pro jeho jasající a zpívající barvy mají trochu ponuramění.

Velký generál Pečel už zemřel, ale postaral se o to, by památka na jeho výlet do Lh, Hradčité, do Blаницe a k Sv. Antonínkovi a potom na cestu přes Vířnov do Luhačovic v šetím okřubu jeho francouzských přátel nevymizela. Já sám jsem se postaral, aby máj výsledek v Dobrušové v každé drobnosti i v celku připomínal mi oheň barev z moravského Slovačka a jeho lidové umění, se kterým - po mém přesvědčení - na celém světě nemůte srovnat nádo.

POVĚSTI O LÍZE – LÍZINĚ BŮDĚ

ZE STARÝCH POVĚSTÍ – II. ČÁST (POKR. Z MIN. Č.)

III.

Muzikanti jakouz z muziky a Lipsova, prozpěvují a jsou veselí. Inu jak mladi lidé. Jdou a ani si nevšimnou, že jsou v Líziny bŮdĚ. Líza stojí ve vidánku. Pranda, trochu se leká, ale ne moc. Líza byla totiž v dobré nádo. "A muzikanti z Blаницe. Čad ahyte mi zahráli! Dobře zaplatim!" A už se vyhoupla na oheč, sedla na hahur a poslouchala poky vojice hobama a spokojně křivaje hlávu, jak se jí to líbilo. A muzikanti hráli a hráli až se začalo rozodnívat. A když odcházeři, měli kapsy plné dukátů, které dostali od Lízy. Nemohli se ani dočkat až je budou počítat kolik si vyhráli. Ale jaké bylo jejich zklamání, když zjistili, že mají v kapsách místo dukátů ohečovní list.

IV.

Několik mladých hochů sedlo pod Nivýma Herama a veselé se bavili. Ani si nevšimli, že je někdo poslouchá. Tu je noha, tu je noha, tu také. Říkali si rychle jeden za druhým a už tam těch noh bylo čtyřladvacet, když se ozval za nimi udřený hlas. "Pro boh a co je to za zvíře, že má tolik noh!" Hochi sebou trbli, ale Líza už zatím zmizela. Vystrašení hochi utkali do Blаницe.

Lézetka Hásová

Z BLATNICKÉ FARNOSTI

AČ ZEMŘELI, PŘECE MLUVÍ

(POKRAČ. Z MIN. ČÍSLA)

V roce 1995 na mapuje do Blаницe mladý kněz polské národnosti Mgr. Grzegorz Kotyma. Naše Velká Morava měla moudrého Rostislava, ten povolal slovanských filozofů sv. Cyrila a Metoděje. Přinesli písmo a kázali našim předkům jazykem rodným. Kristusovo učení se šíilo do Čech, Přemyslovci, kníže Bořivoj a Ladmíla přijali křest, který jim udělil sv. Metoděj. Tak mohli vychovat to-čadu na desátem stb, knížete Václava. Zasluhou českého biskupa Vojtěcha - Slavníkovce rozšířilo se křesťanství v bratrském Polsku. Dříve se upevnily bratrské svazky, když česká princezna Dobrušavka (Přemyslovna) uzavřela sňatek s polským knížetem Meškem. Věřena polského národa zůstala věrna Kristusovu učení. (Polako nemělo dobu lužickou) a polský národ má dodatek kněží, kteří s radostí našemu lidu oplácejí dobrodím, které před tisíci roky dostal národ Polský od nás. Mějme je rádi a pomáhajme jim.

Josef Dugor

PŘEČETLI JSME, CO SAMI NEVÍME.

MEZINÁRODNÍ ČASOPIS – ŘÁD, R. 1999.

NEOPUSTILI SVĚ OVCE

Málokdo ví, že na Titanicu, nejmodernější a největší loď své doby, která se v 1912 potopila v severním Atlantiku, když narazila na ledovou ků, byli také dva katolíti kněží. Film o zánat loď, který nešťávně promítala televize, tota pochopitelně neuvádí. Musela by totiž být řebena pranda. Ta je taková, že oběma dochovaním byla nabízena záchrana v člonech, jež byly spřítěny na hladinu. Byl jich nedostatek, takže se zachránilo z 2201 pasažérů pouze 711. Obě kněží odmítli a zůstali na loď s ostatními, aby jim sloužili přípravou na smrt. Zohýnali s ostatními, když předtím ještě stačili celou řadu pasažérů vyprovázet a posléze udělit generální absoluci. Jmenovali se Perschitz a Byles. První byl Němec, druhý Angličan. Newyorský časopis America uvedl knice po katastrofě lidi vyřoky některých přeživších moř, které ocenily obětavost obou kněží a evlaže to, že odmítli sestoupit do záchraných člunů, utkoliv jim to bylo posléškem nabízeno. Obě píteři jeři do USA jako misionáři.

Podle pramenů - rm -

ANDĚLÉ POMOHLI

Jedna belgická učastnice exercici v Anglii vydala kno svědectví pod přislahou: "Vynela jsem se pozdě večer - byla jít kno - na obytovna. Ahych si skrčila cestu, vydala jsem se do úzké uličky. A najednou slyším kniky a vidím muže přecházejícího rychle ke mně. Nebylo pochyb, co má za lubem. Vydala jsem utřesenou modlitbu. Svati andělé, pomozte mi, prosim. Dofla jsem pod nejbližší lampu, muž byl u mne. Předběhl mne a já se dívala do jeho obličeje, který protřazoval zločince. Náhle se stalo něco neočekávaného. Muž se bleskovy rychle otočil a utikal pryč. Přítel den jsem čela v novinách, že policie hledá nebezpečného zločince, majítka na svědomí několika mračin. Byla u toho jeho biografe. Primala jsem ho. Inuod jsem ošimla na policii oznámení. Brzy zločince objevili. Předvolali také mne a zaměla vyčítka: "Slečno, vy jste nám někdo písmo prudu. Uvedla jste, že Vás někdo nedogrovoval, ale onen muž tvrdí, že když Vás oběhl zkrátím, ocitli se vedle Vás dva silní ho-moluci."

Information FAG 63-1998 J. B

První
ostrožsko-předměstská sodovkárna

E. Müssbauma, nabízí Vám své

šumivé limonády

a sodové vody,

vždy a všude, zejména o pouti u
Svatého Antonínka.

Budete spokojeni.

Založeno r. 1895.

Tomáš Juračka,

nájemce Mayového mlýna v Uh. Ostrohu.

Semílá prvotřídně veškeré druhy obilí

Vždy dostatečné zásoby jak pro

obchodní prodej

tak i pro okamžitou rolnickou výměnu.

Veškeré potřeby pro kroje!

Antonín Bezděk - Blatnice pod Sv. Ant.

Auta o patkách psov! Benzin u Bezděků!

Jetas pračka s prádlem hračka.

Dopřejte si i vy toho pohodlí. Jetas pračku

dostanete i na mírné měsíční splátky,

takže se zaplatí aniž to pocítíte.

Podrobné zajímavé prospekty zasilám zdarma.

Jetas, továrna na prací stroje

Jarošov - Uh. Hradiště. Telefon 192.

Má-li Vám pivečko, vina, vinečko dobře chutnati, navštivte

domácí kuchyni

v hostinci pod Sv. Antonínkem v Blatnici.

Náj. **Metoděj Školoud.**

O poutích též výčep piva na kopci.

Slovácké družstvo hospodářské v Uherském Hradišti.

Vykupuje obilí pro obilní monopol a jiné zemědělské plodiny za nejvyšší tržní ceny.

Dodává veškeré hospodářské potřeby, umělá hnojiva, osiva, krmivo, moučné výrobky, palivo,
a uhlí všech značek a třídění, benzin a minerální oleje, naftu, petrolej,

ze všech skladů i vagonově.

Ve své činnosti družstvo sleduje výhradně zájem příčleněných členů zemědělců. Svými výsledky řadí se k největším družstvům na Moravě.

Výkup obilí pro Blatnici a okolí v **BLATNICI** při Hospodářském družstvu.

NAČERPEJTE SVÉ ZDRAVÍ A NOVÉ SÍLY Z PRAMENŮ VODY ŽIVÉ!

Krásný je ten náš kraj, kraj od Buchlova po Karpaty, kolečka Velké Moravy, velké žrné lázně a ta svačích Bílých Karpat réva máje a na-eber slávek zpívá. Je to páda posvácená krev a potem našich předků. Do světa končin povíral moudrý Rostislav slovanské filozofy Cyrila a Metoděje. Zde svítila vzdělanost; zde s uměním zápalen, zde posvátný konával děj, na Velehradě Metoděje. Ó Moravo ty vlasti má – ty dávno slávou věčnou!

Do středů této krajiny u Ostrožské Nové Vsi uložil Pán světa i léčivé prameny, aby pracovitý lid Moravského Slováčka léčil i neduhy tělesné. Mě moje babička, udělená a prožitá pakostnicí si dovolila tyto lázně navštěvovat (bydlela u kamarádky v Nové Vsi).

Já jsem měl možnost absolvovat Příslany, Trenč, Teplice, Těplice v Čechách, Mariánské Lázně, ale my si nevážíme toho, co máme doma. Lázně jsou krásně zrekonstruovány, krásná parková úprava, pokoje pro vzdálené pacienty. Na vrátnici Vás přijme usměvavá recepční pí. Vorkláková, ta uvědomí hlavní sestru, která Vás uvede k panu primáři Sládkovi. Ten s otavskou starost-

livostí prohlídne celé vaše tělo a předepíše procedury. Vy pomáhá mu MUDr. Něračka, též zodpovědný mladý lékař. Jak vanové koupele, parafin, proudy elektr. magnety, plyn, injekce, vykonávají tyto procedury kvalifikované, uštěvátky a ochotné zdravotní sestry. Velmi dobře pracují sestry při masáži a je tam kvalifikovaný muž na tělověv. Vláde je pořádek, seřazený personál i údržba, který ihned odstraní závaží. Je vidět, že lázně vede dobrý velitel. Proso nevyhledávejte světové lázně; važme si našich zdrojů, procedury jsou vláde stejné. Jsou zde také pacienti ze všech koutů naší vlasti. Doporučil bych jim navštívu posledního výběžku Bílých Karpat kopce sv. Antonína nad Blatcem (355 m) s 300 r. starou kaplí, kde se konají slavné krojové posety (až 50 000 lidí), odkud je nádherný pohled na hraniční hory Javořina, Šumárník, Velkou nad Velickou, Košdub, Srátnici, Hodonín a Pálava je jako na dlani. Až po Mikulčice sahá Velehrad – Mojmirův a Rostislavův. Severovýchodně za jasného počasí je vidět památný Hostýn, kde Jaroslav ze Šemberka zahnal Tatary počátkem 13. stol. Je vidět Uh. Brod, město a kraj Komenského, Uh.

Hradiště založeno Přemyslem Otakarem II jako pevnost proti nájezdům Uhů, Kumanů a Bočkajevců. Mohou navštívit Památník Velké Moravy ve Starém Městě a samozřejmě památný Velehrad.

Mám zprávy z dobrých pramenů, že před dvěma roky, proměňoval hloubku pramenů lázní v Ostrožské Nové Vsi a ušlo 60 m do hloubky od nynějšího dna pramenů má být horký pramen na úrovni Třešťan-ských Teplíc. Byl to odborník narozený u Kroměříže, žijící v Austrálii. Má je 77 r., já se toho nedožiju, ale příští generace, bude-li toho hodna, bude mít v lázních Ostrožská Nová Ves huzný s teplou vodou.

Vážme si toho slavného kraje, neprodávejme naši moravskou půdu cizincům za milióny (supermarkety a benziny) za Kurovitem). Neničme zástavbnou pohled na Buchlov a Chčeb, při hlavní silnici k Uh. Hradišti. Vraťme se k přírodě, aby nám naše děti nevyčetli, jak jsme hospodářili. J. V. Sládek dr. Měrodné půdy každý den mi patří, jež vákovitými kořeny a pevně každým svazem a mě jsou i ty kameny, praveň se shýbám na zem. Pamatujme Moravane! Josef Bogar – Blаница pod Sv. Ant. č. d. 8

CÍSAŘ FRANTIŠEK JOSEF V PĚTI UMĚL PSÁT

ANNE PADIEUOVÁ AFP

Poprvé zveřejněné paměti dospívajícího rakouského císaře Františka Josefa I. prozrazují, že manžel krásné Sissi byl od malíčka blázen do uniform, a jak mohl, uchýlval se do světa figurek vojáků, nejraději v píně polní.

Už v dětství byly pro Františka Josefa uniformy očím magickým. K narozeninám dostával většinou obrázky bitev a vojáků v uniformách, což ještě podpořilo jeho známou zálibu ve válečných oblečeních. František Josef měl také nečekaný kreslířský talent (náčrtky uniformovaných vojáků a karikatury jeho bratra Ferdinanda Maxemiliana).

Mladý František Josef, který i v dospívání byl spíše ruzážný, k čemuž ho také vedla přísná výchova, měl zaběhnutý a velmi nahitý rozvrh. "To je bezmadré. Nemám vůbec volný čas," svěčil se jednou bratřovi. "Ráno se musím učit a večer musím být s babičkou." "Čbci být jednou ruzážný a odvážný," napsal ve třinácti letech.

Když mu byly tři, měl vyučování třináct hodin týdně. V pěti uměl psát a v devíti už se musel učit 40 hodin týdně. Navíc byl dítě, které bylo často nemocné, muselo se účastnit únavných turné po zemích mocnářství, zejména v Uhřech.

Kaiser Franz Josef I.

MUSEUM J. A. KOMENSKÉHO, ZPRÁVA ZA ROK 1964

(II. ČÁST) I. DOSAVADNÍ ZPRÁVY

Již ve starší odborné literatuře v 80. letech minul. století byli v některých monografických pracích, v místopisných i historických studiích vzpomínáno, že v Blatnici byli usedlí v 16. století Komenští a že tu vlastnil vinnobrad Jan Amos Komenský. Na některé cenné poznatky poukázali autoři již při svatební zpráve a studii. Ale tyto zmínky o Komenských v Blatnici byly jen na okraji a v souvislosti se zprávami o Janu Amosovi Komenském a Komenských v Blatnici se dříve nikdo nezabýval. Archivních zpráv je podstatně.

Ve fondech státního archivu v Brně, v urbání panství ostroubského, jsou v soupisu usedlých v Blatnici jmenováni Eliáš a Štěpán Komenští a dvě rodiny Doremáškovi, se kterými byl Komenský spřízněn.

V přílohových knihách je zaznamenán spor ostroubské a strážnické vrchnosti a mezi poddanými uvádí se také Štěpán Komenský a v parkrochovních knihách města Ostrohu je zmínka o Štěpánu Komenském z Blatnice.

V zábraničních archívech, v referátních semináři v Herbortnu, je důležitá zpráva od samotného J. A. Komenského. V ní věnuje Jan Amos Komenský nově vydávanou knihu Anny Doremáškové z Blatnice.

V městském archivu v Brandýse nad Orlicí je svatební smlouva o druhém sňatku J. A. Komenského a Denoušou Cyrillovou, kde je zmínka o vinnobradu J. A. Komenského v Blatnici.

V uherskobrodském archivu je v kořce svatebních smluv zmínka o tom, že rovněž sestra Jana Amose, Kateřina, vlastnila

v Blatnici i sňatek vinnobradu v hoře Rubáče. Také ve staré kronice v Blatnici, která se zachovala do r. 1923, byla zpráva o J. A. Komenském a jeho vinnobradu v Blatnici.

První proslulost vrchnostenský archiv v Ostrohu, kam Blatnice v 16. století patřila, v roce 1887 blatnický kaplan a později děkan a kanovník Mořic Růžička. Ten si vymohl od tehdejšího patrona knížete Imra z Liechtenštejna povolení, aby mohl prohledat uherskobrodský archiv. Poprvé zjistil v registrech ostroubských, že v Blatnici byli usedlí Komenští. V letech 1887 až 1888 prohlédl důkladně vrchnostenský archiv v Ostrohu a podobným výsledkem ředitel měšťanské školy v Ostrohu, Jan Borůvka.

J.B.

STRUČNÁ HISTORIE KATASTRU V ČESKÝCH ZEMÍCH

(POKRAČOVÁNÍ)

3. Evidence nemovitosti

K úpravě opětovného evidování vlastnických a jiných majetkových práv k nemovitostem, předznamenané v roce 1962 zavedením začlení příslušných území okresních soudů na SG, došlo zřetelně evidenci nemovitosti podle zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitosti.

Z technického hlediska byl podkladem evidence nemovitosti (EN) původní operát bývalé JEP ve shodném členění. Písemný operát byl však rozšířen o významnou část – vlastnické listy. Pro úplnost je potřeba se ještě zmínit o pomocné části operátu EN, kterou tvořily: seznam ztrát, seznam pro dání řízení EN a seznam nepovolených změn kůle.

Zakládání, vedení a údržba EN v souladu se skutečným a postupně i právním stavem byly zákonem svěřeny orgánům bývalé Ústřední správy geodézie a kartografie, od roku 1968 bývalého Českého úřadu geodetického a kartografického. Výkonnou agendu zajišťovala SG. Ostatní – organizačně správní uspořádání katastrálních pracovišť podléhalo v naší historii tolika změnám, že by to zasahovalo samostatný článek.

Přítomnost evidence majetkoprávních vztahů k nemovitostem k jiné než juristické instituci byla především ze strany právníké veřejnosti často kritizována. Ve snaze omezit oprávněnost těchto kritik zákonodárce stanovil, že na rozdíl od evidence

uživacích vztahů, kde případně nesprávnosti mohly být napraveny novým říšením země, lze vyznačování právních vztahů do EN činit pouze na podkladě právních aktů či právních listin. Jejich obsah byl přesně definován, jejich obsah náležitě specifikován i s popisem případných příloh. Podle takovýchto listin docházejících na SG podle stanoveného režimu byly právní vztahy vyznačovány do EN v letech 1964 až 1966. Od roku 1967 na podkladě výsledků místního řešení v rámci komplexního zakládání EN byly zápisy prováděny navíc i v dalších případech, kdy byly shledány všechny nezbytné předpoklady k objasnění dotyčného právního stavu. Důležité podotknout, že údaje o právních vztazích odpovídaly dobovým majetkoprávním institutům.

Při nakládání s nemovitostmi, a nichž právní vztahy nebyly v EN dříve vyznačeny, byli účastníci nuceni vycházet z údajů pozemkových knih, popří. z nezaknihovaných listin, jejichž identifikační atributy nesoobíhaly ve většině případů v EN. Proto vznikl nový technicko-právní převok: stovnávací sestavení parcel podle pozemkové knihy a EN, nazývaný identifikace parcel.

O tom, zda právní listina byla schopna zápisu do EN či nikoli, rozhodovala SG pouze z hlediska formálních či technických náležitostí. Porušením platnosti vlastního

právního úkolu či právních skutečností nebyla v pravomoci SG. Při formálních a technických zásadách a v podchybnostech u ostatních případech vraťte SG sporné případy k nevhodnosti příslušným juristickým orgánům. Pro provádění zápisu do EN neplatily předpisy a správní řízení.

Oproti předchozí JEP znamenala EN výrazný pokrok. Mezi její hlavní principy patřily:

- zásada legality (zapisům právních vztahů docházelo na podkladě právního aktu či právní listiny),
- zásada speciality (zápisy byly prováděny přehledně předepsaným způsobem do operátů k tomu vyhrazených),
- zásada jednotnosti na celém území státa,
- zásada univerzálnosti (sledování užívacích i vlastnických vztahů na mapovém i písemném operátu),
- zásada veřejnosti (byť i s omezením na "oprávněný zájem"),
- zásada závaznosti údajů taxativně v zákonech stanovených,
- zásada oficiality (zápisy byly prováděny z úřadu povinností a nikoli na podkladě vůle účastníků),
- zásada bezplatnosti zápisů

Charakteristickým rysem EN byla její dvojkolejnost. Faktická užívací vztahy byly vedeny velice důsledně, jednoznačně a úplně ve všech částech operátu, právní

vztahy již s určitým omezením patrným především u pozemků sdružených ve velkých užívacích celcích. Ve vlastnických listech byly tyto údaje podčtyřciferou pouze symbolickou poznámkou, v pozemkových mapách nebyly vykazovány vůbec. Tato okolnost se v současné době projevuje jako nejvýznamnější technický problém při vytváření nových operátů katastru nemovitostí. Přes zmíněnou vyšší

úroveň operátů nemohla EN i při největší snaze plně nahradit úlohu veřejných knih a pozemkového katastru.

Kromě změn v oblasti právních vztahů přinesla EN i řadu významných technických prvků. Mnohoúrovňové stupně dosáhla automatizace písemného operátu s množstvím výstupových alternativ, na rozsáhlém technickém vybavení se širokým programovým zaberpením.

Důležitý byl i návrat k účelovému měření, nejprve v podobě multidisiplinárního technicko-hospodářského mapování, později účelovějšího a cílenějšího základního mapování velkých měřítek, i když zůstane s omezenými rozsahem letními vlastnických vztahů.

(dokončení v příštím čísle)

ZADÁNO ZAHŘÁDKÁŘŮM, VINAŘŮM A MYSLIVCŮM

ZVLÁŠTNOSTI, KURIOZITY A LAHŮDKY

Zabýváme dnešní povídkou o víně historkou: V jedné brněnské vinárně se host pohádal s vrchním. Objednal si totiž Veštlínské červené ráse a přinesli mu bílé víno. Vinárna byla s právním označení tohoto vína (známého jako "večerka") přísně neodpovídá barvě. Ne každý konzument lahodného moka totiž ví, že bílé víno se dělá z odrůd s bílými, ale také červenými hruzní, zatímco červené víno se vyrábí z hruzní modrých odrůd.

Existuje řada vinařských speciálit a kuriozit a často není vůbec jednoduché se v nich vyznat. Těžké je to také proto, že vinařský zákon je pomalý.

Asi nejzajímavější je víno molet. Vyrábí se pod dohledem katolické církve, aby mohlo být použito při obřadu, ale prodává se i ve specializovaných obchodech. Nesmí se

dosazovat tepovým cukrem a chemicky konzervovat.

Nejen katolíci, ale i Židé mají v tuzemsku své víno: na místě, kde bychom to nečekali, na rekultivovaných haldách Motečka, se pěstuje réva, z níž vzniká košer víno. Přísné předpisy zakazují vyrábět jej společně s jiným vínem; smíjí na něm pracovat jen muži a pochopitelně nikoli v sobotu. Víno se pasteruje, tím se zajistí, aby s ním poté mohl manipulovat i jinovcům. Postup pravidelně kontroluje zemský rabín.

Skutečnými lahůdkami jsou pro znalce vína ledová. Vyrábějí se ze zvlášť vybraných hruzní a jsou oblibou severních vinařských oblastí, do nichž Morava patří.

Milovický pěstitel vína Milan Pavotka vysvětluje: "Vínať nechá nejkvalitnější

hruzní na vinici až do té doby, než přijde náhlý mrazík okolo osmi stupňů. Zmrzlé bobule se sbírají i ve tři hodiny ráno s baterkami a okamžitě se dávají na lis." Výsledné víno má vysoký zbytkový cukr, extrakt a obsah aromatických látek.

Novinkou, která se v tuzemském prodeji objevila teprve před nedávnem, jsou polámaná neboť slámová vína. Sklizené hruzní vysoké kvality se nechávají doschnout – rozinkovat – na slámených rohožích; tím se v nich zvyšuje obsah cukru podobně jako ve vínech ledových.

Tip na závěr: Zkoušeli jste někdy k bifekku Frankovku z Dolnokoumíka?

Vladimír Fanta (čl. vznikl ve spolupráci se šéfkou produkční útvaru vín Vindam Brno)

PYTLÁKŮM STAČILA I PŘEDOVKA, NEBO JEN DRÁTĚNÉ OKO

Lesní a polní pých má v českých zemích staletou tradici a jeho protagonisté, pytláci, se nikdy nezdržovali příslušnými skupulami, jak o tom svědčí řada případů, z nichž nejeden pochází z nedávné doby. Nejinak tomu bylo na Moravě před sto lety, kdy pytláci stáli po lesech na zvěř, aby přinesli domů něco na přilepšení, neboť tehdy byla o masitou stravu v nelehkých domácnostech přece jen poněkud nouze.

Služil jim k tomu mnohdy celý arzenál palných zbraní, z nichž některé byly ovšem poněkud muzuškami koanky. Ještě na konci 19. století se někteří pytláci bezobráběli na nic modernějšího, než byly dávno přeloupané starodávné předovky, jejichž hlavní byly k pažbě přitahány jenom tak drátem a jako náboj do nich nesklouzilo nic jiného než sekane oslovo. Nicméně i s takovouhle luparou dokázal mnohdy čauký pytlák právě dýti. Ale jiní neměli ani to,

a tak jim nezbylo, než si vystačit s primitivními pomůckami, jako byla třeba drátěná oka. Svědčí o tom i následující případ.

V letech na začátku tohoto století nacházel hajný Augustýn Juráček v lese u Lazánek dřívěná oka na zajíce, a protože dobře znal své pappesheimské, jeho podezření rázem padlo na starou firmu, nebezpečného pytláka Jana Nebesáčka. Právě toho hajný vidal obyčejně v neděli ráno nebo i za poledne chodit do svého revíru, avšak nikdy se mu nepodařilo přistihnout jej při křženém činu.

A tak útrý Nebesáček coural po lese zcela svobodně a bez zábran dál kládl nástrahy.

Když pak jednou opět našel lesní Juráček polícené oko, tentokrát dokonce na smyce, byla to ona příševněná poslední kapka do píneho poháru jeho trpělivosti. Byl si

ovšem dobře vědom, že sám nic nezmuže, a tak si vzal na pomoc kamarády. Domluvil se s jinými hajnými – Zavřelem a Kovářkem, kterým pytlák pil krev úplně stejně jako jemu, a hned vymysleli si ce jednoduchou, leč na poněkud prostoduchého Nebesáčka zcela postačující lest.

Šlo na to akurát stylově – od lesa. Dne 1. září 1901 se Zavřel s Kovářkem schovali poblíž místa, kde bylo polícené poslední oko, zatímco pán revíru si to zamířil do hospody, tam se pohodlně uvelebil na světlé obvyklé posedu a bohorovně se dal hostit. Juráčkova sista neušla povornosti bedlivých zraků pytlákových a v domněni, že je vadách čistý, Nebesáček hbitě vyrázil do lažáneckých lesů a hájů.

Leč sotva začal s kontrolou polícené pasti, vyskočili na něj z křovi oba záložní hajní. Tak došlo k pořádné lesní peři, při níž se pytlák obáněl nožem a navíc kolem sebe

zůtvě kopat. Levnici se s ním bili ardnat a společně ve třech zvalili kos lesa, ale nakonec se pytlák, doprovázen krvavými myslivckými nadávkami, spojil útekem. Tím však své zatčení pouze oddálil, neboť posléze přece jen státní před soudem, který mu k pytláctví připočítal i ono extempore v lese a odsoudil jej do těžkého žaláře na počtych dvacet měsíců, rozdělených pětím každých čtrnáct dní.

BROKOLICE - ZELENINA KONCE STOLETÍ

Brokolice je ceněna pro svoji vysokou nutriční hodnotu, zvláště pro vysoký obsah vitamínu C, kterého obsahuje průměrně 1000 – 1100 mg na kg čerstvé hmoty, ale některé odrůdy dosahují při podzimní sklizni hodnoty i dvojnásobně vyšší (pozn. – denní potřeba vitamínu C pro dospělého člověka je cca 50 mg). Přitom kvěťák, se kterým je nejčastěji srovnávána, má vitamínu C 350 – 450 mg. Vysoký je i obsah vitamínu E, látky s protirakovinným působením (10 – 18 mg na 1 kg), u kvěťáku jsou hodnoty desítkrát nižší. Vysoký je i obsah minerálních látek – draslíka, vápníka, hořčíku, železa, seleny, selenu, síry, železa. Obsahuje látku sulforafan, která rovněž brání rakovinnému bujení, kyselinu tannovou a močnin, látky, které berou přeměnu glykosidů na toky a cholosterol.

I když neposkytne tak vysoké výnosy jako kvěťák, svými pestřejšími i chuťovými vlastnostmi a vzpomínkou nutriční hodnotou si získává pozornost všech pěstitelů, samozřejmě i zahrádkářů. Brokolice lze s úspěchem pěstovat tam, kde se daří kvěťákovinám, hlavně v těžších, humózních půdách. Vhodné je předpěstování sadby. Pro ranou kulturu by se měla vysévat od 20. ledna do začátku března, vysazovat od 20. března do 15. dubna, sklizeň proběhne v poslední dekadě května a začátkem června. Letní kultura se vysévá od 15. března do 10. května, vysazuje mezi 20. květnem a 20. červnem a sklízí se v červenci a srpnu. Tato kultura je nejnákladnější, hlavně v ležších půdách, kde hrozí brzké vybíhání do květu. Nejvýhodnější je podzimní kultura, u níž se výsev provádí od 20. května do 15. června, vysadba do 20. července a sklizeň od konce září do konce listopadu. Nejlépe se osvědčil sporný výsadby 0, 5 x 0, 4 m.

Po výsadbě je vhodné porost nakryt netkanou textilí na dobu 2-3 týdnů. Vytvoří se optimální podmínky, zabrání se napadení mladých rostlin škůlci. Za teplého počasí je nezbytná chemická ochrana proti mšicím. Na závlahu je brokolice středně náročná, na hnojení nejne náročnější jako kvěťák.

Sklízí se včetně dužnatého, konzumu schopného košťálu v době, kdy květní poupata jsou barvy zelené, růžice je kompaktní a výrazně se nezvětšuje. Po sklizni vrcholové růžice se u většiny odrůd vytváří během 2-3 týdnů 3-8 i více druhotných bočních růžic o menším průměru, ale stejně hodnotných jako růžice vrcholová. Zvláště pro zamrazení v mrazničce jsou boční růžice velmi vhodné. Vhodná úprava před zamrazením je blanšování po dobu 4 minut ve vroucí vodě, následně okapání, zchlazení a zamrazení.

Pečlivostí vlastností je dobrá mrazuodolnost, ve stadiu vytváření růžic snáší -8 stupňů Celsia.

Ze sortimentu odrůd brokolice vybíráme nejvhodnější odrůdy:

odrůda	ranost	charakteristika růžice	vhodný termín pěstování	poznámka
CÉSAR	st. raná	středně velká, hrubé zrnitá	P	náchylná k vybíhání do květu
CORVET	st. pozdní	středně velká, došle klenutá	J, L, P	vytváří 7-8 bočních růžic
EMPEROR	raná	hrubé zrnitá, výnosové nadprům.	J, L, P	středně náchylná k vybíhání
FLASH	st. raná	jemně zrnitá, výnosové nadprům.	J, L, P	velký počet bočních růžic
GEBA	st. raná	výnosové, jakostně průměrná	J, L, P	menší růžice
KERMIT	st. raná	jemně zrnitá, vysoká klenutá	J, L, P	pomalu vybíhá, má méně boč. růžic
MARATON	polopozdní	jemně zrnitá, velká, klenutá	L, P	mnohá boč. růžice, odol. k vyh.
PACKMAN	raná	jemně zrnitá, plodná, raná	L	7-8 bočních růžic
SKIFF	st. raná	jemně zrnitá, velká těžká rostlina	P	výnosové i jakostně nadprům.
VITAMINA	st. raná	malé růžice, výnosové podprům.	L, P	rychle vybíhá do květu

Legenda: J-jaro, L-léto, P-podzim

Pozn.: Dle ověření u firem SEMO SMRŽICE a MORAVOSEED MIKULOV je na trhu k dostání ověřeno odrůd CORVET_„, KERMIT_„, CÉSAR, VITAMINA, GEBA.

KULTURA, ŠKOLA

HUDEBNÍ OKÉNKO – HADRAMAŠMÁTRÁ

Historie kapely z Blatné pod Sv. Antonínem se začala odvíjet od silvestrovského večera 1995, kdy uskupení hráčů začalo zajímavé muzikální experimenty, nejprve s "živými" nástroji – kraselka, harmonika, ozembuch, které se později zaměnily za baci a elektrické kytary. Skupina procházela obdobím nešetných výměn hráčů a také výměnami názvů kapely. Důležitým datem byl začátek roku 1999, kdy do uskupení přichází zpěvačka s Lenka a bubeník Petr, kteří přicházejí s bohatými zkušenostmi s hraním v jiných hudebních

tělesech. Na jaře téhož roku vychází první demoincize "Urván a lýt" (s mačarbiňy – dýchadky), nahrání ve studiu Šopa v Lipově. Nahrávka obsahuje skladby v zatím nepojmenovaném originálním stylu hip-hopu, folku a punku. Živá vystoupení se vyznačují značnou dávkou humoru a nadsádky díky sestím a podivné prezentaci jednotlivých členů kapely. V jednotlivých skladbách zaznívá parodie na písně známých hudebních jmen, jako např. Iveta Bartolová nebo Kelly Family. Současné songy jsou již zcela z vlastní dí-

Šestice kapely: Lenka John Hadr – zpěv, Štěpánka Štěpánková – tamburína a Lenka – zpěv, Stanley K – kytara, Marek – kytara, Erik – basky, Petr – bicí

ry, kde z větší vzrůva umělyně zlehčování důležitosti komerčních hvězd typu Michaela Jacksona, ale také černý humor zaměřený na prostou vesnického života.

V minulosti byly la tvorba kapely: nejdřív pochopena, neboť se zcela jistě vynikla z hudebního stylu a vážnosti ostatních jako vždy veji si podobných okolních "zábavných" skupin. Nalézali na jiných místech jakožto rockových klubech či festivalových mini-přehlídkách zaujala nejednoho diváka či diváčku. Také díky rovinnému managementu se s budoucí rývní různá vystoupení v klubech a na festivalech po celé České republice. Na tento rok je připravováno vydání debutního CD u vlastního Labelu "Hadra rezeda".

VESNICE NA JIHU MORAVY SÍDLA A LIDÉ

Obecní úřad s Blatnici pod Sv. Ant. ve spolupráci s Památkovým ústavem s Brně (PhDr. V. Kovařík) uspořádal ve dnech 27.11.1999 – 20.1.2000 výstavu "Vesnice na jihu Moravy sídla a lidé." Návštěvní výstav, kterou uvedla PhDr. Kovařík a vystoupení folklorního souboru Kalata se seznámil s fotografickým materiálem věnovaným sídelním rezervacím Jihu Moravy. J.K.

Vystoupení souboru Kalata

Vystoupení souboru ZŠ Blatnice pod Sv. Ananášem

NOVÁ GUINEA – INDONÉSIE

Dne 11.2.2000 proběhla s obědmi sibi OBU Blatnice pod Sv. Ant. beseda s promítáním diapozitivů známé brněnské cestovatelky RNDr. Aleny Žakovské – Smutné, která pobývala 6 týdnů v neprohlášených deštných pralesích Nové Guineje a Indonésie, kde došlo k původní kinematografii stromových lidí.

Beseda se setkala s největším zájmem občanů (v Blatnici nevidaným). Pro velký zájem se uzavřelo s opakovaním besedy.

M.K.

OPAKOVÁNÍ BESEDY S CESTOVATELKOU!!!

Dětem zpráva pro občany, kteří se z jakéhokoliv důvodu nemohli zúčastnit velké zajímavé besedy s cestovatelkou RNDr. Alenou Žakovskou – Smutnou, která v obědní sibi obecního úřadu postavě vyprávěla o svých cestách po nevídaných oblastech Nové Guineje!

Pro velký zájem a posluchačů a na dotazy dalších občanů na možnost opakování bylo s RNDr. Žakovskou dohodnuto, že se uskuteční repríza, a to v pátek 7. dubna v 19.00 hodin. Místo konání bude včas upřesněno a vyhlášeno místním ozhlásem. (M.K.)

SETKÁNÍ BÝVALÝCH DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ

Na základě návrhu starších ochotníků se dne 18.2.2000 setlo asi 15 bývalých členů divadelních kroužků v Blatnici; nejstarší členkou byla Františka Hanáková v Dědině č.469, nejmladší Laga Mirek a Břeh Miroslav ml.

Pani Hanáková vzpomínala na hry, které hrávali. Nejmilější a nejštěbnější vzpomínka byla na hru "Radla a Mahulena". Měla tehdy velký úspěch. Dívání dojetím pláče. Věkání ochotníků tedy musely být vynikající. Pan Bogar Josef z č. domu 8 s bratrem Františkem (čp.9) zase vzpomínali na různé veselé zážitky, ale také na jeden se smutným koncem, kdy při hře "Bud' vůle tvá" před koncem hry byl p. Bogar J. postřelen a musel ho zvládnout lékař.

Vzpomínalo se i na hry, které byly zakázány jako např. Vejvra, Malátrčka apod. To byla poválečná doba. U některých se projevila traha ještě si jednou zahrát v nějakém dobrém kuse. Všechni se shodli, že chvilu obživané ochotnickému divadlu byly příjemné a těžké a rádi na ně vzpomínají.

A tak tímto vyzýváme přátele divadla, kteří by měli chuť si zahrát, dodejte si odvahu a přiblaste se.

Niže přikládáme jednu již starou fotografii z r.1928, kdy se divadelní kroužek "Osladina" nechal vyfotit v kostýmech ze hry "Ondraš a Juraj" - "Režisér" (toboto kroužek byl pan Theodor Spurný z domu čp.35 na Náměstí-řepi řada sbora-šperstřed-silná postava Kostýmy měli vyprášený z Boršic a Uh. Hradiště. Pro seovnění cena vstupného stále 2.-Kč téždejší měny.

Mladší ročníky si již nemohou toto pamatovat, ale ze starších ročníků snad někomu tato fotografie připomene zápisu vzpomínku.....

popis osob poznamávaných na fotografii

- první řada sbora zleva Žalán Josef (čp.15-Dědina), vedle Ant. Polehňa (čp. 295 Ant. ulice), vedle František Mikulík č.145 - Náměstí, Bachan-tenal (čp.430-Ant. ulice), Bachan z domu čp.462-Rádek, Dostník Němčický (Pod Floriánkami)
- druhá řada sboru zleva Chuběčová/Mikulíková-Slávka č.22 -Dědina, vedle Hanáková Anežka/Bezděková- (čp.567-Zabrnání-domat říjci, Anežka Vyskočilová "Šarbová" -domat říjci na č.481-Stará Nádražní, Marie Polehňová provdaná za Martina Žalána z domu čp. 66 - Rádek, Hanáková Anna z domu čp.19
- třetí řada sbora zleva Míšek u Hrbnova, Řehák Vojtěch z Dědiny z domu Huřovic, František Polehňa (čp.651-Ant. ulice), Theodor Spurný (čp.35-Náměstí, Marie Vyskočilová "Vlčková" - čp.144-Náměstí- zemřela mladá, vedle je Jan Bezděk (čp.353-Dědina)
- čtvrtá řada sbora zleva Valáček Josef z ulice Stará Nádražní - kostelník, Marie Černá (čp.359-na Paskovém naproti mlýna), vedle František Smlajský na Kopečku
- dole ležící zleva Jan Bachan / čp.13-Dědina, Slávek Vyskočil "Šustr" z čp.481 z ulice Stará Nádražní

Anna Křiváková a ing. Eugénie Flad

POLEHŇOVÁ MARIE

- spolupracující
s kanadskou firmou AKUNA -

nabízí bylinný potravinový doplněk na posílení imunitního systému, zlepšení fyzické kondice i jako prevenci proti civilizačním chorobám (cukrovka, infarkty, rakovina, deprese)

Kontakt:

kancelář - budova Ob. úř.,
tel. 331 278

domů - Pod Floriánky č. 278,
tel. 331 414

Oddíl Rytmik pod vedením Moniky Heřtíkové zajišťuje cvičení rodičů s dětmi. Touto více než 10-ti letou tradicí se snažíme podníkt vztah ke zdravému pohybu a sportu již u nejmladších obyvatel naší obce. Důkazem toho, že se děti na toto cvičení tělí a že se jim líbí, je vysoká účast při každé pondělní sportovní hodině.

Kodiče, kteří jste si se svými dětmi u nás ještě nezavázali, přijďte!

Cvičíme každé pondělí do 17 do 18 hodin.

za oddíl Rytmik: M. Polachová

Foto: Lenka Fajtková

MEZIOKRESNÍ LIGA ŽÁKYNĚ VE VOLEJBALU

Žákyně 8. a 9. tříd bojují v meziokresní lize žákyň se svými vrstevnicemi ze ZŠ Hrozenová Lhota, Ostředská Nová Ves, Veselí nad Moravou, Dolní Bojanovice a Hodonín. I přesto, že intenzivněji trenují teprve 3 měsíce, jsou jejich výsledky povzbudiví, i když přístup některých je dosti lazní, ale kdyby se víc soustředily jak při tréninku, tak při zápase, mohly by být výsledky ještě lepší. Hlavně by se měly snažit hráčky z 8. tříd, které za rok poměrně blízko reprezentace školy. Mezi nejlepší hráčky patří Dominiková, Vaňková, Maňáková, Mišková, Samsoňová z 9. tříd z Šteflánková, Klápková, Kohútová, Ratháská – z 8. tříd. Všechny tyto hráčky však mají co zlepšovat a doufáme, že jejich výkonost ve volejbalu bude růpat.

Tabulka výsledků meziokresní ligy žákyň:

Datum	Soupeř	1. set	2. set	3. set	Vítězství	Body
21.01.2000	Hrozenová Lhota	6:25	12:25	-	0:2	1
21.01.2000	Hrozenová Lhota	15:25	16:25	-	0:2	1
03.02.2000	Ostředská N. Ves	25:19	19:25	25:21	2:1	3
03.02.2000	Ostředská N. Ves	25:22	25:8	-	2:0	4
18.02.2000	Veselí nad Mor.	25:16	25:15	-	2:0	5
18.02.2000	Veselí nad Mor.	25:16	25:17	-	2:0	6
25.02.2000	Dolní Bojanovice	25:21	25:22	-	2:0	7
25.02.2000	Dolní Bojanovice	25:7	20:24	-	2:0	8
CELKEM						14

Družstvo volejbalistek:

Stojící zleva: Klápková L., Mišková L., Maňáková A.

Klečící zleva: Samsoňová Z., Dominiková B., Vaňková A., Šteflánková J.

Taktická příprava volejbalistek / Šteflánková nezadržitelně směřuje u Dominikové koučce.

RECENZE KNIHY SÚCHOVSKÁ REPUBLIKA

Autor: Otakar Březina

Vydal: Městský úřad Brno v r. 1999 pro Obecní úřad Súchovo

Cena: cca 200,- Kč

Prodej: dobrá knihkupectví v regionu a Obč. Súchovo

Kniha "Súchovská republika" nám nabízí pohled na veskovský život 19. století a začátku 20. století. Z knihy na nás dýchá Horňácko jako střed kulturního světa, který je vtáčen do party "súchovských republikánů" - mladých a vzdělaných, kteří se nebojí zpívat s muzikanty do rána a provozovat bohatýrské mejdany! Hlavní postavou "republikánů" je Matiš - místní učitel v Súchově, kolem kterého se sešla skupina přátel - Otakar Březina (studující spisovatel); "Bakuška" - František Odrážka (věčný student práv); Martin Zeman (sběratel lidových písní); Janíček Hudeček (malíř a geograf) a Joža Uprka (malíř). Za touto skupinou se na Horňácko začali sjíždět - Levš Janáček, Vítém a Alois Mrštíkovi a další. "Súchovská republika" zachycuje Horňácko takové, jaké bylo včetně lidí.

Leze konstatovat, že "Súchovská republika" se zasloužila o to, že hudební a cimbálové tradice na Horňácku jsou živé a rozvíjí se do krásy.

Přečtení této knihy mohou jen doporučit všem, kteří mají rádi lidovou kulturu, vykreslení lidských povah, životního stylu a humoru.

J. F.

VĚŽ

*Tá Strážnická věž,
tá je vysoká, -
vylétěla na ní,
preletěla přes ní
hosa divoká.*

*Když ju preletěla,
smutně zavolala,
kam ste sa poděly,
kam ste zaletěly
moy háta.*

*Mý sme zaletěly
do strážnických polí,
kde dobrá travička,
kde dobrá vodička,
která ľachy hějí.*

*Tam sa napajeme,
vody napijeme,
voje své pěkky
pěkky opremo -
a buďem zai troji.*

JAN KOSTELANSKÝ

Narodil se 3.6.1923 v Kuželově, kde také prožil celý svůj život. I přes svoje tělesné postižení je to člověk velmi činorodý, který natatpřel a ke svému okolí je vřelý a vřivý. Od května 1999 žije v Domově důchodců ve Strážnici a stále se věnuje svým zálibám - malování a psaní veršů.

*Uvedená básně je úvážkou
i tvorby pana Kostelanského.*

KVIZ – ZE SPORTU (O CENY)

Neuplyne ani měsíc, abychom nečetli a neslyšeli o tom, že ten či onen sportovec dopoval. Všichni to odsuzují, padají mistry či vítězi nesty, ale i ty nejzávažnější hvězdy berou "bobule" dál. Proč? Možná i z toho důvodu, že za čas se i na tu největší aféru prostě zapomíná.

1. Tat'jana Kazankinová, SSSR, olympijská vítězka v běhu na 800 a 1500 m, dopovala v roce

- a) 1984
- b) 1988
- c) 1991

2. Kanadčan Ben Johnson měl pozitivní testy v roce 1988. Byl to

- a) olympijský vítěz v běhu na 100 m
- b) vzpěrač
- c) skokan do dálky

3. Cveta Christosová, usvědčená v roce 1993, mistryně světa v hodů diskem, je národností

- a) Rumunka
- b) Řekyně
- c) Bulharka

4. Javier Sotomayor, Kuba, olympijský vítěz, několikanásobný světový rekordman ve skoku do výšky, sáhl po nedovolených prostředcích v roce

- a) 1990
- b) 1995
- c) 1999

5. Chioma Ajunwaová, Nigérie, šlápla vedle v roce 1992. Šlo o vítězku olympijských her

- a) na 100 m prsa
- b) v hodů oštěpem
- c) ve skoku do dálky

6. Američan Dennis Mitchell sáhl po dopinku v roce 1999. Je olympijským vítězem

- a) ve vrhu koulí
- b) ve štafetě na 4x 100 m
- c) na 100 m znak

7. Rovněž v roce 1999 byl potrestán olympijský vítěz a mistr světa v běhu na 100 m Linford Christie, reprezentant

- a) Portorika
- b) Velká Británie
- c) Nového Zélandu

VYHODNOCENÍ ČTENÁŘSKÉ ANKETY Z Č. 15

Náš čtenářské ankety se zúčastnilo obrovské množství členů – 3 anonymní a 7 těch, kteří se nebáli podepsat (tím díky). Do ankety tedy mohlo být zařazeno pouze sedm podepsaných anketních lístků, ze kterých byli vylosováni následující čtenáři:

1. místo – Lubomír Labuta, Blatnice č. 700
2. místo – Pavel Petratur, Blatnice č. 216
3. místo – Milan Hanák, Blatnice č. 336

A abychom nezapomněli na zbývající účastníky ankety – takže zbývající čtyři, na které se tentokrát nedostalo – Hořáková Monika, Trojanová Františka, Beňo Milan a Mišková Magda.

Tedy přistupme k vyhodnocení ankety, do kterého zahrneme i tři anonymní anketní lístky.

- I. Jeden výtisk Blatnického zpravodaje v průměru přečtou – 3 osoby.
- II. Účastníci ankety přečtou v průměru 87,5 % obsahu zpravodaje.
- III. Čtenář se ke starším číslům vrací – často – 5; často – 4; velmi často – 3.
- IV. Publikovaná témata zajímají čtenáře – všechna mě zajímají – 7; velice mě zajímají – 2.
- V. Nejoblíbenější číslo zpravodaje: všechny – 4
č. 5 – 1
č. 15 – 3
- VI. O tématech pro zpravodaj se dočtete v samostatném článku.
- VII. Označkování zpravodaje – 1,72 (tedy lepší za dvě).
- VIII. Jaký příspěvek nejvíce zaujal:
pozitivně – společenská kronika, sport, konec války v Blatnici, nepláči, z farnosti, historie, články a fotografie ze současnosti, články panů Labuty a Petratur, mládež na prázdninách, ať zemědělci, přece mluví.
negativně – historie obce, pro chvíle odpočinku – tato dvě témata jsou negativní z pohledu toho, že je jich málo, některé básně – Řádek Jezy, Blatničanek.
- IX. Příspěvky do zpravodaje: ano - 1, ne - 5
- X. Oblast, v které pracujete: v důchodu – 3, stavebnictví – 1, zemědělství – 1, strojírenství – 1, student – 1, školství – 1
- XI. Vzdělání: základní – 2, střední odborné – 5, vysokoškolské odborné – 2
- XII. Ankety se zúčastnilo: mužů - 6, žen - 3
- XIII. Věková kategorie: více než 59 let – 3, 30 – 39 let – 3, do 29 let – 2, 40 – 49 let – 1
- XIV. Vaše rady, názory a náměty jsou zpracovány v samostatném článku.

Blahopřejeme vítězům ankety a prosíme ty, kteří nevyhráli, aby na nás nezanevřeli. A ještě se vrátíme k cenám

1. cena – *Flaunvéda moravská* – Veselábo
2. cena – *Okatka Bystřena* – Súčasná republika
3. cena – *Jan Jilka* – Příprava kvartu

TÉMATÁ, O KTERÝCH BYSTE SE RÁDI DOČETLI VE ZPRAVODAJI

(odpovědi na otázky z ankety z bodu VI.)

- Téma:** Jak jsme připraveni na zimu?
Odpověď: Před počáteční zaváhání při první nádlivé sněhu jsme se snažili obecní komunikace a chodníky udržovat v provozuschopném stavu, i když se nám to vždy nedařilo.
- Téma:** Je to sice obecní zpravodaj, ale možná aspoň okrajově bychom se mohli dočíst o životě farnosti.
Odpověď: Myslím, že tento dotaz nebo téma je bezpředmětné, protože spolupráce například s p. Bogarem a dalšími je na vysoké úrovni a zpravodaj je otevřen pro všechny názory a tedy i pro farnost, takže záleží na tom, kolik příspěvků bude přineseno.
- Téma:** Jak se žilo dříve v Blatnici, historie Blatnice, kulturně výchovná témata.
Odpověď: Těmito tématům je ve zpravodaji věnován prostor, který se může rozšiřovat.
- Téma:** Veselé historky ze života lidí.
Odpověď: Toto téma záleží na našich dopisovatelích – proto pište.
- Téma:** Sport, školství.
Odpověď: Snažíme se zapojit tělesný školství a místní oddíly a zájmové kroužky.
- Téma:** Muzika (dechová – rock) – místní.
Odpověď: Již v tomto zpravodaji se dočtete o jedné blatnické skupině.
- Téma:** Jakou vší odměn vyplácí Obů osobám opisujícím články z kronik?
Odpověď: Jednotlivé příspěvky do zpravodaje nejsou honorovány. Zpravodaj předáváme do tiskárny kompletně napsaný na disketě (WORD). Za napsání všech příspěvků (nejsem kronik) dostává st. Kostihová 600,- Kč čistého (1x za 3 měsíce), což si myslím, že při 25 (a více) stranách zpravodaje je směšná částka.

VAŠE RADY, NÁZORY A NÁMĚTY PRO ZPRAVODAJ

(číslo XIV. ankety)

Námět: soutěže, křížovky

Odpověď: Iž v tomto čísle je sportovní kvíz a křížovka.

Námět: Očištění rozborů vody z obec. vodovodu, kvalita vody ve studních.

Odpověď: Zveřejněno v tomto čísle – obecní vodovod. Rozbory ze studní se zpracovávají a budou zveřejněny v příštím čísle.

Námět: Zveřejnit jména soc. slabých a finanční roční podpora Obč.

Odpověď: Obec ne disponuje žádným finančním fondem, z kterého by podporovala soc. slabé a ani nemá k dispozici seznam těchto občanů. Pokud takový občan v naší obci existuje, nechtě se obrátit na kontaktní místo ve Veselí n. Mor. (Okresní správa sociálního zabezpečení, Veselí n. Mor., Svatoplukova 520; úřední dny pondělí, středa). Mimořádné soc. dávky u sociálně nejzraněnějších občanů lze též získat na Městském úřadě ve Veselí n. Mor. na sociálním odboru.

VOLÁNÍ SVĚTLA

1. ČÁST

Jenom šťastnou náhodou se nám s ženou, někdy v pětadvacátém podářílo poprvé navštívit Jugoslávii. Je to překrásná a pohostinná země s jedinečnou přírodou, modravým, průzračným mořem, neuvěřitelným množstvím památek, ale i velkých sociálních, národnostních i náboženských protikladů.

Krásné dny u Jadranu jsme tehdy strádali s výlety po okolí. Navštívili jsme třeba nádhernou katedrálu v Šibeniku, starobylý Zadar, šlapali jsme po "kočičích hřizách" starého tureckého mostu v Mostaru, zajeli jsme si na Makarskou. Nejvíce nás však okouzli Split, perla Dalmácie, vosici stávkami a dávnou historií. Když tak třeba sestupujete po širokém antickém schodišti do pernaty zachovalé části římského Diokleciánova paláce, obklopeného kórnětskými sloupy z bílého a růžového mramoru, dýchne na vás ta hřejivá propast času ze třetího století n. l. Právda jsou to už jen zbytky někdejšího lesku a nádhery římského císařského paláce, ale stojí za to!

Také jsme se pokusili aspoň nahlédnout na přehledná Plitvičská jezera, ale vysoké vstupné a náš hubený přídel Dinárů nám v tom zabránily. Neděle jsme pravidelně věnovali boboslužbám. Jazyková odlišnost nám nevaňila. Jsak vše bylo stejné.

Byly to krásné dny u Jadranu, ale jedno přání se nám tam neplnilo. Už doma jsme tenkrát věděli něco o zjeveních v Međugorji. Ale když jsme se tam pokoušeli nějak dostat, skoro pokaždé jsme narazili na nějakou nesnáz. Jednou jsme zablouďli, podruhé jsme narazili na nachůf či nerázem, a potřetí na nepochopení, nebo něco jiného, takže jsme toho museli nechat. Bylo nám to líto, ale P. Marii jsme tenkrát slíbili, že se sem jednou vrátíme. Až naprosto doma jsme pochopili, že s náboženskou svobodou to asi bude v této jinak dosti liberální zemi stejně jako u nás. Asi proto

jste se tam tehdy s P. Marií nemohli setkat...

Uplynulo dlouhých jedenáct let. Mnohé se změnilo. Tam, v Jugoslávii i u nás. Po krvavé občanské válce v Bosně uběhl lapave rok. Mír tu byl křehký a nejistý. Mnozí jej zapřísahovali mezinárodní jednotky OSN. Toho roku na podzim se do Međugorje chystali poutníci z Hrozenové Lhvy. Díky jim jsme se k nim ještě s několika spřátelenými z Blatnice mohli připojit. Naše dávná touha i slib, který jsme před lety dali P. Marii se začaly naplňovat...

Někdy nad ránem - to už jsme dlouhé hodiny prošli dle územím Bosny, nás probudil a roztřásl roční chlad. Za okny autobusu oběhala země, cítil krajina postřihbná poskakujícím mělkem po špičkách. Před ním, nížko nad obzorem jakási jakási velmi jasná hvězda. Celá obloha jakoby světlivovala bezpočtem hvězd, které se tu zdály být jaksi věti a blíže k zemi. Pojednou se proti světlejšímu nebi na obzoru vynořila azrmy silueta jakýchsi rozvalin se světlejšími úbědělky - okna a dveři. A potom další a opět další. Svítalo. Bylo v tom cosi divného. Slepi, vyřučená okna, obouřená žabroví krovů, odázené komíny, vypálené dny, senoty, celé mady i se svými svatostánky! Páňily stromů, pobožené ploty a za nimi - místo rázi - kříže! Mrtvolné ticho všude kolem. Nikde žádný projev života, nikde ani hlásku, světélka, pípmat práka, či hlásknutí psa. Tady i ticho zabíjí! Za okny autobusu se leckde přibíjí, mlňají vartovně tabulky - "Pouze míry!" Smrt tady pořád trpělivě oběhává kolem!

Cože to tenkrát, třetího dne zjevení Královna Míru sdělila vizionářce Mariji? - "Mě, mě, nic než mír! Smíte se s Bohem i mezi sebou! Poslňte se! Litajte svých seřhání, obraťte se k Bohu!" Řekla to s velkým vážnou tvář. Proč se vlastně ještě potom, když už jednou, toho dne, zjevová

ukončila. Panna Marie náhle opět vrátila? Chtěla tím snad naznačit velkou důležitost právě tohoto poselství? Asi ano, tak tomu zřejmě bylo. Dnes to víme. To zjevení bylo 26. června 1981. Občanská válka v Bosně potom vypukla za deset let. Přesně na den 26. června 1991. Nejdříve ve Slovinsku, odtud se pak rychle rozšířila i do Chorvatska i Bosny. Může to být náhoda? Asi nevaň!

Tma zvořba vybledala, cáry mlh a par nepozorované vauky do ostrlivků křovísk, travin i polí a lesů. Oslepující cípek mládeho slunce nakoukl najednou do oken autobusu. Svítalo. Autobus se začal probouzet.

Obraz krajiny se moc neměnil. Nepřístupné hory se střídaly s kopcovitými rovinnami a se stopami války. Nad nimi se v slunečním jasu vznášela jakási pachůf hřdy a lidského útrpení. To vše se už mísilo s melancholií blízkého se podzimu. Ale já jsem z té bílouné oblohy, klamoucí se nad celou krajinou vyhleděl ještě něco jiného - rálení Naděje!

Byli jsme ještě kdesi v horách, když jsme někdy k polední poprvé zabledli Kříževac a později i ona známou siluetu kostela s charakteristickými, špičatými věžemi, kterou jsme znali doposud jen z obrázků. Byli jsme u cíle, Međugorje! Naše první kroky směřovaly právě do tohoto chrámu, abychom poděkovali P. Marii za její ochotno při cestě sem.

Ještě jsme se však ani nestačili pořádně porozhlédnout po našem ubytování, a už tu bylo volání - "Rychle, jede se do Širokého Briega, čekají nás tam! A bude tam i P. Zerkó!" A podle toho s jakou úctou a vážností bylo vysloveno toto jméno, nebylo pochyb, že nepůjde jen tak o lehké setkání!

Krásný kostel Nanebevzetí P. Marie a velký klášter v Širokém Briegu je domo-

vem bratři františkánů. Ale žije tady a pláští i P. Jan Zovka. Neobyčejný kněz, i člověk s neobyčejným životem. Byl farářem v Medžugorské farnosti v době prvních zjevení. Nevysoký, štíhlý až hubený, předčasně zastaralý čtyřicátník, se stopami tváře únavy v pňaných, ale laskavých očích. Trpké vějířky vrásek kolem očí a úst mu nezmizí z tváře do konce života. Málokdy se usměje. Ve svém prostém, františkánském hábitu trpělivě čeká, až se tady, v klášterní zule usadíme. Tváře měl vpadlé, vypadal unaveně. Není divu. Všechny jeho síly mu odčerpává klášter, kněžská služba v Medžugorje a kromě toho i ty čtyři triletovky bezpřírodních dětí – siročků z války, o které se tam v Dalmácii otcovošy stará. Pro člověka poznamenaného věčným a perzekucí až z dob prvních zjevení je to vše než jediněc milbt umět. Ale on nemůže jinak. Proneš Světlo, které tehdy

před lety Gospa zařehla tady v Medžugorji, zasáhlo i jeho. Tryská z něj, aniž by promluvil. Poznamenaná každého, kdo je v jeho blízkosti.

Při uvítání nás nejprve poděkoval, že jsme přijeli za P. Marií z takové dálky, poprosil nás o společnou modlitbu a pak teprve začal. Mluvil o zjeveních, o svých počátečních pochybách a jejich pravosti, o poselstvích P. Marie, o jejich proshách, varováních i příměrovách. Mluvil o závažných udáveních, která se tu udála. Mluvil prostými, jasnými slovy bez emoci a přikras. A z každého jeho slova vyzařovala jistota a taková opravdovost a převládčivost, že nebylo pochyb, že vše, co říká, také opravdu prošil.

Když skončil, nastalo zprvu hluboké ticho. A pak, aniž by kdokoli co řekl, se všichni spontánně začali modlit. To bylo naše poděkování.

Seděli jsme tenkrát v ženou hradě v první řadě. A když nám společně Otce Zovka kladl obě ruce na hlavy, aby nám požehnal, vtrouplily nám slzy do očí. Takového požehnání se jen málokomu v životě dostane! P. Marie byla tehdy tak blízko! Ani nevím, zda se takové milosti dostalo jen nám, co jsme seděli v prvních řadách, nebo i všem ostatním. Opravdu nevím. Oba jsme byli jako ve snách. Posvěcené obrázky P. Marie a růženec, jež jsme pak od P. Zovky dostali na rozloučenou, nám stále připomínají ono zachvění z blízkosti samotné Matky Boží.

Naplnění nezapomenutelnými dojmy jsme pak všichni, poněkud zamlklí, odjždili zpět do Medžugorje, slyšícmi stihli naši tv. a večerní pobožnost.

Pobratřování přátel

3/2000 - L. L.

MLÁDEŽ? TO JE NĚCO HROZNÉHO.

Dr. Randal Gibson z Portsmouthu začal svůj projev při zasedání lékařské společnosti věnované problematice mládeže těmito citáty:

1. Naše mládež umívá jen ruzkole, není morálně vychovaná, strahuje si z úřadů a vůbec si neví o dospělých. Naše nedávne děti se staly tyrany. Nevítanou, když do místnosti vejde starší člověk, staví se proti vlastním rodičím.

Jedním slovem, naše mládež je velmi špatná.

Liblál puzru a v nále to rovněžně zabumelo.

2. Ztratil jsem jakoukoliv raději, pokud jde o budoucnost naší země, když jsem si uvědomil, že dnešní mládež převzame do svých rukou správu věci veřejných. Naše mládež je totiž neschopná, nedá se s ní vydržet, jednoduše je hrozná.

Otvá se postesk.

3. Náš svět se ocitl v kritickém období. Děti neposlouchají svoje rodiče. Zdá se mi, že konec světa se blíží.

DESATERO !

- I. Z pořádného krasu slivovici pálit budeš!
- II. Nevzameš k pálení chlape apstimenta!
- III. Kofarovat musíš pořádně, slatimu donec, chyběj aj síl!
- IV. Tapil slivovici pij pomalý, studenú cte pomalej!
- V. Kde je dobrá slivovica, pořádně hratra svého aj manželku jeho o žejlilk. Dostaneš-li taj ajče! Daj-li, hlahořeč, nedaj-li prekřijaj do tretého až štvrtého pokoleta.
- VI. Najdeš-li opozitno spoludatru, plačeš sa s nim, až ho doďaš do přibytka jeho. Dostaneš-li místo něho, sňval hospodina hlasec: veľikým, nebo takto pravi písmo: Svědectví vydáš v pravdě časem svým, a slínko řa neráz najde na cestě krvoj!
- VII. Řeči pomnívači neseďovaj, na stofici pomnívači nesodaj, ale v pálenici je místo tvoje a tam služba krmaj dnem aj nocú.
- VIII. Za slovo v slivovici obsažené o sňdu bratra nehoš! Pořádný člověk dá pořádnému pokoj. Enom sviha rýpeš!
- IX. Po každém litru modli se: Nápoj náš verdejší daj nám každý den. Enom slovo AMÉN zapomeš a vyřih z mysle věj!
- X. Roby k pálení nepřipíltaj, ve uhvili zlej člověk hřúpať urobi. Voď sám Adam naš řivu pojal za trápení své ve chvíli opilej!

A XI. Příkazání pravi: Nás (neobzabneš!)

Postesk.

4. Naše mládež je zkažená do morku kosti. Je mazaná a lenivá. Jakživ nám nebude připomínat mládež starých časů. Dnešní mládež generace není schopná udržet naši kulturu.

Četý nář amhlašev přikyvovaj a vřičim hleskali. Když se vše státiho, pronesl Dr. Randal Gibson:

1. citát pochází z doby Sokrata 470-399 let před našim letopočtem,
2. citát z doby 720 let před našim letopočtem,
3. citát pronesl jakýsi egyptský mudrc asi 2.000 let př. n. l. a
4. citát byl rozkřikán teprve nedávno na jedné amfite, pocházející ze starého Babylonu.

JAK SE CHOVÁME V OBCI, TAK SE CHOVÁME I MIMO OBEČ.

Suchov - Dvaatřicetiletého starostu Suchova na Hodonínsku Jaroslava Světlíka zná šest set obyvatel obce jako klíčase, který už druhé volební období usiluje o to, aby jejich dědina vypadala jako ze skatulk. Když však před několika dny začalo jarní tání, byl náhle starosta, jak se na Moravě říká, čertív.

Ekologická likvidace odpadu podnikatelem

Připrava Svodnice na velkou vodu pod č. p. 530

"Notně mne rozčililo, když jsem z auta uviděl černou skládku, kterou voda vyplavila z jámy do příkopu nedaleko rozcestí na Blatnicku a Boršice," přiznává starosta. "Černé skládky jsou totiž v našem katastru doslova bílou vránou, za rok se objeví jen dvě nebo tři. Na třech místech, kde se dřívě nacházely, jsou umístěny cedule s varováním, že za vyvezení domovního odpadu může výtečník dostat až pětinásobnou pokutu," zdůrazňuje.

Nášvarost na neznámého vandala nepřešla starosta ani na radnici. "Hledalo to ve mně jako ubrovitý žerav, nemohl jsem se soustředit na běžnou úřední agendu. Ve zlomku volného času bylo rozhodnuto – dám se alespoň na pár hodin na dráhu soukromého detektíva," vzpomíná starosta.

"Doma jsem si natáhl gumové holínky a přibal rukavice, abych se mohl přehrabovat v hromadě odpadků – od prázdných plechovek od pačtik až po roztřené kachličky nebo ubytaného kráčka ve vysokém stupni rozkladu. Pak mezi úlomky cihel zasvítil papírek. Byl to účet za telefon i s adresou majitele. A v plesnivě bačkotě jsem ještě našel obálku s nalepaným životopisem. Podpis se sbíral se jménem na telefonním účtu, takže nemohlo jít o náhodu," dodává.

Mladíka ze sousední Blatnice, co se zbavoval domovního odpadu v cizím katastru, pozval starosta hned druhý den na suchovskou radnici. "Napřed se snažil zapřít, ale nakonec před předloženými důkazy kapituloval. Bez mrknutí oka zaplatil tisícokorunovou pokutu a chlapecky slíbil, že nepotůdek z rozcestí co nejdříve odstraní. Když pojedete kolem, všimnete si, že už pachatel svoje slovo splnil," směje se starosta, který si úspěšně zahrál na detektíva.

Jiří Severa

Co vy na to občane? Tak vítáme návštěvníky obce

ÓDA NA MLÁDÍ

ZPĚV 1 MATURITNÍ

*Když jsme vino přivazeli,
a na stůl ho dali,
všichni hned se kylem sbíhali,
aby ochutnali*

*Chut – tu byla převeliká,
vino pěkně letálo,
Kuchodnati pro příteli
Bylo ho moc málo!
Až se sejdem za pět let,
nebude co pít,
doufáme, že v Blatnaci
vino budem mít.*

ZPĚV 2 VOJENSKÁ

*K armádě nás zavolali,
páni od vojáky,
tak jsme si zde všichni dali
pěkně do "zobáky"*

*Když na vojnu odejdem,
buďte zapláčeme,
A až se z ní dostaneme,
opět přijdeme.*

*Na to všcky Blatnický,
všcky bílí, ruší,
tak je dlouho budem pít,
ať z něj nic nezbyde.*

ZPĚV 3 SVATEBNÍ

*I když na to jítě málo roky máme
na svatbu – co událost, nezapomínáme.
První dítě zapřem sudem bílého to moju,
potom všem nim na té sídel bude do školy.*

*Další kyšné líbí chvilu
v tom kyšu manželským
pročipeme jítě Blatno
v kyšku zde přelozkým /v Blatnaci/*

*Potom dáť až do důchodu,
jáky muži zvali,
budeme pít zcela jítě
chlapi vino zvali.*

*Všechna svateb vjroci
pěkně oslavíme,
do Blatnice k Petratůrdem
rádi se vrátíme!!!*

*Shynčeme to povídání, vino rozum hali,
vše, co přijde do budoucna, v tajemství
se hali.*

L. P. 21.1.1911. 1980

Řazman ve sklopné kronice Dehnamila Petratura, Blatnice p. Ss. Art. 2. 406

Dehnamil Petraturo

*Ty Blatnický kostelíčku,
stýcháme tvých zvonů hlasy,
zval nás jenom na chvilíčky,
ale volal všechny z nás!*

~*~

BLATNICKÉ STRÍPKY

Který klobuk je třetí?

Úniková blatnická rychlá ruka ve věži

Bojové vozidlo blatnické ruce ochraňované z brigády

TRVALE BYDLÍCÍ OBYVATELSTVO				
věk skup.	muži	ženy	celkem	2169
0 – 2	20	13	muži	1086
3 – 4	20	11	ženy	1083
5	6	11		
6 – 9	53	56		
10 – 14	67	76		
15 – 19	82	78		
20 – 24	97	71		
25 – 29	98	70		
30 – 34	82	71		
35 – 39	74	69		
40 – 44	78	81		
45 – 49	89	63		
50 – 54	91	90		
55 – 59	55	59		
60 – 64	55	56		
65 – 69	45	55		
70 – 74	30	59		
75+ a nezj.	44	94		

Obecní úřad Blatnice pod Sv. Ant.

Průměrný věk obyvatel - ke dni 23.02.2000

čtvrť (část): Blatnice pod Sv. Ant.

Část obce (čtvrť)	Pohlaví:	Kategorie:	Počet:	Prům. věk
Blatnice pod Sv. Ant.	mužské	muži	904	42,9
		chlapci	182	8,7
			* 1086	
	37,2			
	ženské	ženy	903	47,6
		dívky	180	9,0
		* 1083		
41,2				
* * celkem			2169	
39,2				

BŘEZEN A PRANOSTIKY

- 1) Březnové slunce má krátké noc a dlouhý kabát.
- 2) Březnové slunce od nobou studí.
- 3) Márc, chytá za palec.
- 4) Březnového slunka je po řídka.
- 5) Druhdy ještě v březnu hejl na nos se posadí.
- 6) V březnu vítr z břízy fouká.
- 7) I když pláň v březnu zemí ryje, přecí zima ještě žije.
- 8) Březem – za kamna vlezem.
- 9) Březem – na pec si vlezem.
- 10) Březem umí sníh a led rozcítat, ale chce-š, i nadřít.
- 11) O svate Albině, je po sněhové peřině.
- 12) Eudoxia přemívá, ale bláznivá.
- 13) Svata Kunhuta – o chlup stoupne teplota.
- 14) Na svateho Bedřicha, šunko teplem radýchá.
- 15) Svata Felicita, sníh z poli odmrzá.
- 16) O svateh Tomáši, sníh bředne na kaši.
- 17) Mrzve-li v den čtyřiceti mučedníků, mrzne potom ještě po čtyřicet dnů.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

Radim Kufina	Blatnice 305	nar. 25.1.2000
Michaela Janíková	Blatnice 99	nar. 13.2.2000
Kryštof Říha	Blatnice 73	nar. 29.2.2000

SNÁTKY

Zdeněk Valáček	Blatnice 471	
Lenka Jurásková	Kamýk	27.11.1999

Rostislav Krápek	Blatnice 188	
Lenka Míčovská	Pořešovice	4.12.1999

Josef Hrnčár	Bejkovice	
Eva Vyskočilová	Blatnice 744	12.2.2000

ÚMRTÍ

Antonín Ratajský	Blatnice 201	8.12.1999
Josef Vavřík	Blatnice 655	2. 1. 2000
Miloslava Míčovská	Blatnice 583	13.1.2000
Marie Kufinová	Blatnice 432	20.1.2000
Katelina Hrobová	Blatnice 641	7. 2. 2000
Ludvík Vondř	Blatnice 472	8. 2. 2000
ing. Antonín Krápek	Blatnice 188	15.2.2000
Antonína Šamrovská	Blatnice 780	20.2.2000
Josef Vyskočil	Blatnice 219	21.2.2000

BĚLEBIM

Kvadrlbová Anežka	Blatnice 497	1.1.2000 – 75 let
Petraturová Marie	Blatnice 661	20.1.2000 – 75 let
Vyskočil Vladimír	Blatnice 492	17.2.2000 – 75 let
Tříbalová Anežka	Blatnice 207	17.1.2000 – 80 let
Kufinová Anna	Blatnice 629	1.3.2000 – 80 let
Vyskočilová Anežka	Blatnice 481	5.1.2000 – 85 let
Sládková Marie	Blatnice 183	1.2.2000 – 85 let
Mička Josef	Blatnice 349	27.1.2000 – 92 let
Lagová Marie	Blatnice 580	3.1.2000 – 91 let
Sládková Anežka	Blatnice 244	11.1.2000 – 90 let

Všem jubilantům blahopřejeme!!!

VRBOVÉ, VRBOVÉ (Z FARNÍ KRONIKY)

*Vrbové, Vrbové
nad Vrbové chuděti
ať se nám mlá radí
kam je budu chodit*

*Vrbové, Vrbové
nad Vrbové lachy
má se tam vetřel
enem samé děty*

*Vrbové slaj žít dětiny
křel jom jen domkati,
a tať Vrbového a
Blatnicami
malo radí.*

*Člče sme byli
nad Koryčany
ať sme volali
na Blatnicany.*

*Blatnicané si
v tenkých kopytkách
zahál synky
na Hráncích laháč.*

*Jať ho zahál
čpít poravali
aby se lidé
za něho modlí.*

KOPÍROVÁNÍ AO

COLOR
(max. A3)

potisk textilu, laminování

razítka, vizitky, vazby

reklama, sazba, tisk ...

Masarykova 128, Veselí n/Mor.

tel./fax: 0631/326255, 0603/536225

výroba a montáž stínicí techniky

- 1 venkovní rolety
- 2 vertikální žaluzie
- 3 horizontální žaluzie
- 4 markýzy
- 5 těsnění oken a dveří
- 6 garážová vrata
- 7 síť proti hmyzu
- 8 shrnovací lamelové plastové dveře

Kudielka Vladimír, Blatnice 427, PSČ 696 71

tel.: 0603 - 842281, 0631 / 331 362

TRUHLÁŘSTVÍ

VÝROBKY Z LAMINA, VÝBĚR ZE ŠIROKÉHO SORTIMENTU DŘEVIN

Kuchyňské linky, kancelářský nábytek,
vestavěné skříně, odkládací stěny,
koupelnový nábytek, dětské pokoje,
psací stoly, jídelní stolky,
regály, parapety,
poličky, stoličky, prahy,
bedýnky na lahvové víno atd.

NEDBAL LUDĚK ml.

Blatnice pod Sv. Ant. č. p. 152
696 71

Tel.: 0631/331 570
0603/900 897

Mountfield

PROFI - HOBBY

- ☒ rotační sekačky
- ☒ křovinořezy
- ☒ kultivátory
- ☒ řetězové pily
- ☒ čerpadla

motory

SOLO

řetězové pily, postřikovače

ALPINK

servis

ALCO

rotační sekačky

Náhradní díly

Staveko

STAVEBNÍ SPOLEČNOST

STAVEBNÍ A OBCHODNÍ SPOLEČNOST
MODRÁ 175, 687 06 VELEHRAD

- vodohospodářské stavby
- úpravy toků
- inženýrské stavby
- doprava, mechanizace

TEL.: 0632 / 551 725, FAX: 0632 / 711 22

1	START LETAČKA	2	ZARÉVAT	ZN ASTATU	AUTO- NOBRI OBJAZT VČINÉ	M	OBČIT	AUTOR PROČINÉ NEVĚSTY	ČAST NOHY	CITOSL PODPOVU	JMÉNO BRLEDA- TELE SARČEKA	ČESKY SLOVYS KAR	SPROHT VYVOH	DMASKY
PONDĚK RBEINOU KOPF						STAV PŘI POTŘEBI SPÁNKU								
ROZ- DVRAT						1 ZH HLAVKU								
PLATOU LÍPBY				UMĚLECKÝ TANEC						EDÉM				
CITOSL NEVY- LOSTI			PRÁ- TATRA							DUŠEVNÍ OTŘEBY				
NEJSTE SE PO- HROBAT						ZH MILÍ AMPERU SIVKA BY KLA TAK VADY								
M	OPĚT OVNĚNA V KOB NOVA				OPROČ Z ROU- MONAUT BYV. BEM									
HADIT ZIZEN				PŘIBLÝVA VEDLE NĚMECKY										
ŘEM BIB			BRDO SLOVENSKY NADROBT LADEM				KOUŽLIT	USEK ZAVODU						
ČVRY NA HRAZDE														
MALÁ: NET														
OTNÉ						ZH RADI PROBÁT SAPLOJ			STROMO- RADI	M	PLATĚNÉ OBYDEJ	NE- SCHOPNY MLVIT	CITOSL ZÁ- RMVITKU	DANIEL DOMASKY
M	FENEZ POKAZKA PVL				ROKUSO FAZE MĚSICE					MOŽNA				
DM SOU- VYŽDO KAV				PLAČE NICE ZH NOBELIA						OTĚCHA BRNECKY ZH KÁČENKU				
PATRO EMANOY								OLEH NADČY VOJAK SA						
ZELET								3						VEREJ- NAN PŘI- TĚCHA- TIPY

Do budy přicházíme vlastními chybami, ...

ÚSPĚŠNÍ LUŠTITELÉ KŘIŽOVKY A KVIZU ZE STRANY 21 BUDOU VYHODNOCENI

CÁB – POČÍTAČE, s.r.o.

- razítka - COLOP, trodat
- počítače – hardware, software, síť
- připojení k internetu
- ekonomický software, vedení účetnictví

Badova Obecního úřadu – dveře č. 33
Tel.: 0631/331 710 Fax: 0631/331 138
E-mail: cab@telecom.cz

RYCHLE – LEVNĚ

CÁB - POČÍTAČE, s.r.o.

- Velmi výhodné zarážecí ceny
 - Cena od 260 Kč včetně DPH (18x47 mm)
 - COLOP, trodat
 - Zhotovení do 3 dnů
- Tel. 0631/331 710
Fax: 0631/331 138
E-mail: cab@telecom.cz

Hlavnice pod Svatým Antonínkem č. 217
Najdete nás v budově Obecního úřadu – kancelář dveře č. 33

Libor Těthal

- Investiční výstavba
- Modernizace
- Rekonstrukce

Byty
občanské a průmyslové
objekty

● **elektroinstalace, hromosvody**

Dodávky kompletního elektroinstalač. materiálu, el. rozvaděčů, el. přípojky NN, montáže hromosvodů.

● **elektronické zabezpečovací**

Ostraha objektů značkovou
zabezpeč. technikou s možností připojení na PCO.

a požární systémy

● **telekomunikační technika**

Pobočkové tel. ústředny, koncové přístroje, faxy, modemy...

● **kamerové dohledové systémy CCTV**

Průmyslové televize, STA, videotelefony, interkomy...

● **systémy kontroly docházky a přístupu osob**

● **automatická garážová vrata** ... sekční, rolovací a výklopná, pohony vrat.

● **bránové otvírače** Automatické pohony pro zasouvací a křídlové brány.

698 01 Veselí nad Moravou - Sudomírky 285

Tel./fax : 0631 - 326 361, mob.: 0602 793 966, 0602 778 726

PROJEKCE • DODÁVKY • REALIZACE • REVIZE • SERVIS